

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบหนังสือภาพเรื่อง “มุมมองจากฟ้าขาว” องค์การกองทุนเพื่อเด็ก
แห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ)

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “A VIEW FROM THE EYES OF
CHILDREN” THE UNITED NATION CHILDREN’S FUND (UNICEF)

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศิลป์ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

๑๖๖.

พ ๑๗๓ ๗

2547

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....61092
วัน,เดือน,ปี.....1 2 ก.ค. 2549

1543350
b.....
i.....

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง "มุมมองจากฟ้าขาว" องค์การกองทุนเพื่อเด็ก
แห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ)

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED "A VIEW FROM THE EYES OF
CHILDREN" THE UNITED NATION CHILDREN'S FUND (UNICEF)

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะการออกแบบ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... กิตติ อมรพัฒน์กุล วันที่ 24 สิงหาคม 2548
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล)

หัวหน้าภาควิชา..... รักษ์ใหม่ วันที่ 72 เม.ย. 48
(อาจารย์รักษ์ใหม่ รักษ์ใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบหนังสือภาพเรื่อง “มุมมองจากผ้าขาว” องค์การ กองทุนเพื่อเด็ก
แห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ)

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “A VIEW FROM THE EYES
OF CHILDREN” THE UNITED NATION CHILDREN’S FUND
(UNICEF)

ชื่อ พรรณนิภา จรัสเศรษฐ์
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2547
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล

ศิลปนิพนธ์หัวข้อการออกแบบหนังสือภาพเรื่อง "มุมมองจากผ้าขาว" องค์การกองทุนเพื่อ
เด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่และเยาวชนได้ทราบถึงสิทธิ
ของเด็กโดยยึดหลักตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิเด็ก หลัก
ในการออกแบบภาพประกอบมีการนำเสนอภาพที่ใช้บริบทสังคมไทยและมุมมองของเด็ก ในแง่
ของการถ่ายทอดแทนความรู้สึกและคำพูดของเด็กๆ ในขั้นตอนการดำเนินงานนั้น ได้ศึกษาข้อมูล
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กว่าเด็กมีสิทธิใดบ้างที่พึงจะได้รับผลประโยชน์และได้รับการคุ้มครองอย่าง
ถูกต้อง หลังจากนั้นศึกษาปัญหาสังคมไทยที่ยังคงเกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นในสังคมชนบท
และสังคมเมือง จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนี้ นำเอาหัวข้อตามอนุสัญญามาเทียบเคียงกันกับปัญหา
ที่เกิดในสังคมไทย ว่าเด็กควรได้รับการคุ้มครองตามข้อใด เพื่อนำมาเป็นหัวข้อในการสร้างภาพ
ประกอบ การสร้างภาพโดยใช้บริบทของสังคมไทยและมุมมองของเด็กนั้น ได้ใช้องค์ประกอบ
หลายๆส่วน อาทิเช่น การถ่ายทอดจากเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดในสังคมไทย ชุมชนนักเรียน ชนชาติ
ไทย สภาพแวดล้อม และรวมถึงการถ่ายทอดความรู้สึกของเด็กด้วย ผลงานการดำเนินงานทำให้เรา
เข้าใจถึงหลักการและขั้นตอนการออกแบบหนังสือภาพและสร้างภาพประกอบใช้บริบทของสังคม
ไทยและมุมมองของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของ อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่างจนกระทั่งลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ. ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร ประธานสอบศิลปนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ อาจารย์ทรงศิริ พันธุเสวี, อาจารย์นิลวรรณ สมบูรณ์บุรณะ, อาจารย์อาทิตย์ อินทรอักษร, อาจารย์ไพฑูริย์ ตระกูลใจดี ที่ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์ภาควิชาศิลปะทุกท่านที่ให้ความรู้มากมาย

ขอบคุณและขอบใจ พี่ เพื่อน และน้องทุกคน ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สายฝน คงเกียรติรงค์, ยูพา เสียงจากสาย, ผกามาศ ชีรานุสนธิ์, ดวงพร ถาวร, พิชามณัฐ ศักดา และณัฐพงษ์ ศรีไชยกิจ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ผู้ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่าง

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของของ โครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1
1.3 กลุ่มเป้าหมาย.....	1
1.4 ขอบเขตของงาน.....	1
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 ข้อมูลอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก.....	3
ข้อมูลปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กในสังคมไทย.....	21
3 หลักการออกแบบ	
3.1 ความหมายภาพประกอบ.....	24
3.2 หน้าที่ของภาพประกอบ.....	24
3.3 แนวทางของหนังสือภาพประกอบ.....	24
3.4 หลักในการออกแบบ.....	26
3.5 ทฤษฎีสี.....	29
4 บทวิเคราะห์	
4.1 วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กในสังคมไทยกับ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก.....	31
4.2 วิเคราะห์แนวทางภาพประกอบ.....	32

4.3 วิเคราะห์รูปเล่ม.....	32
5 แบบร่างครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2.....	34
6 ผลงานสำเร็จ.....	52
บทสรุป.....	64
บรรณานุกรม.....	65

สารบัญภาพ

ภาพที่

1 แนวทางภาพประกอบ.....	32
2 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว.....	34
3 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว.....	35
4 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว.....	36
5 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว.....	37
6 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีบ้าน ครอบครัว.....	38
7 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีบ้าน ครอบครัว.....	39
8 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด.....	40
9 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด.....	41
10 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน.....	42
11 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน.....	43
12 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองขามสงคราม.....	44
13 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองขามสงคราม.....	45
14 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ.....	46
15 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ.....	47
16 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ.....	48
17 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ.....	49
18 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ.....	50
19 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ.....	51
20 รูปเล่มหนังสือ.....	52
21 ปกหลัง-ปกหน้า.....	53
22 หน้า 1.....	54
23 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว.....	55
24 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว.....	56
25 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีบ้าน ครอบครัว.....	57

26 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด.....	58
27 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน.....	59
28 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองยามสงคราม.....	60
29 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ.....	61
30 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ.....	62
31 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ.....	63

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบหนังสือภาพเรื่อง “มุมมองจากฟ้าขาว” องค์การกองทุนเพื่อเด็ก
แห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ)

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “A VIEW FROM THE EYES
OF CHILDREN” THE UNITED NATION CHILDREN’S FUND (UNICEF)

ความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันเด็กถูกเอารัดเอาเปรียบด้านสิทธิต่างมากมาย องค์กรต่างๆที่เข้ามาสนับสนุน
ด้านสิทธิเด็กจึงเกิดขึ้นมาเพื่อความต้องการขจัดปัญหาเหล่านี้ให้กับเด็ก เพราะเด็กยังเป็นวัยที่มีการ
พัฒนาด้านความคิดและร่างกายไม่สมบูรณ์ โครงการนี้จึงเป็นโครงการหนึ่งเพื่อต้องการปลุกจิต
สำนึกให้ผู้ที่เรียกว่า ผู้ใหญ่ มุ่งให้ความสนใจใส่เคารพสิทธิในตัวเด็ก และเพื่อให้เด็กได้ทราบถึง
สิทธิที่ตนมี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้อ่านทราบและตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญของสิทธิเด็ก
2. ศึกษาการออกแบบภาพประกอบในบริบทของสังคมไทยและมุมมองของเด็ก

กลุ่มเป้าหมาย

1. กลุ่มเป้าหมายหลักอายุ 18 ปีขึ้นไป
2. กลุ่มเป้าหมายรองเด็ก

ขอบเขตของงาน

หนังสือภาพจำนวน 1 เล่ม

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูล
 - ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
 - ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบภาพประกอบ
2. ศึกษาข้อมูลการออกแบบ
3. วิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการออกแบบ
4. การแก้ไขและงานร่างปรับปรุงแบบร่าง
5. ผลิตผลงานสำเร็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถทำให้ผู้อ่านตระหนักและให้ความเคารพในสิทธิเด็กมากขึ้น
2. ได้เข้าใจเรื่องขั้นตอนทฤษฎีและการดำเนินงานการออกแบบหนังสือภาพ

บทที่ 2

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ข้อที่ 1

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เด็กหมายถึง มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เด็กนั้น

ข้อที่ 2

1. รัฐภาคีจะเคารพและประกันสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ แก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนิดใดๆ โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ สีผิว ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่นๆ ของเด็ก หรือบิดามารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อที่จะประกันว่าเด็กได้รับการคุ้มครองการเลือกปฏิบัติ หรือการลงโทษในทุกรูปแบบ บนพื้นฐานของสถานภาพ กิจกรรมความคิดเห็นที่แสดงออก หรือความเชื่อของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

ข้อที่ 3

1. ในการกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็ก ไม่ว่าจะกระทำโดยสถาบันสังคมสงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชน ศาลยุติธรรม หน่วยงานฝ่ายบริหาร หรือองค์กรนิติบัญญัติ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก
2. รัฐภาคีรับที่จะประกันให้มีการคุ้มครอง และการดูแลแก่เด็กเท่าที่จำเป็นสำหรับความอยู่ดีของเด็ก โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบเด็กนั้นตามกฎหมายด้วย และเพื่อการนี้ จะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ และบริหารที่เหมาะสมทั้งปวง
3. รัฐภาคีจะประกันว่า สถาบัน การบริการ และการอำนวยความสะดวกที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการดูแลหรือการคุ้มครองเด็กนั้น จะเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้โดยหน่วยงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ที่มีอำนาจ โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย สุขภาพ และในเรื่องจำนวนและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ

ข้อที่ 4

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหารและด้านอื่นๆ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิที่อนุสัญญาฯ นี้ได้ให้การยอมรับ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการเช่นว่านั้น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่ และภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศ เมื่อจำเป็น อนุสัญญาฯ นี้ให้การรับรอง ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก

ข้อที่ 5

รัฐภาคีจะเคารพต่อความรับผิดชอบ สิทธิ และหน้าที่ของบิดามารดา หรือของสมาชิกของครอบครัวขยาย หรือชุมชน ซึ่งกำหนดไว้โดยขนบธรรมเนียมในท้องถิ่น หรือของผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบต่อเด็กตามกฎหมาย ในอันที่จะแนะนำแนวทางที่เหมาะสมในการใช้สิทธิของเด็กตามอนุสัญญาฯ นี้ให้การรับรอง ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก

ข้อที่ 6

1. รัฐภาคียอมรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิติดตัวที่จะมีชีวิต
2. รัฐภาคีจะประกันอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้ ให้มีการอยู่รอด และการพัฒนาของเด็ก

ข้อที่ 7

1. เด็กจะได้รับการจดทะเบียนทันทีหลังการเกิด และจะมีสิทธิที่จะมีชื่อนับตั้งแต่เกิด และสิทธิจะได้รับสัญชาติ และเท่าที่เป็นไปได้ สิทธิที่จะรู้จัก และได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากบิดามารดาของตน
2. รัฐภาคีจะประกันให้มีการปฏิบัติตามสิทธิเหล่านี้ตามกฎหมายภายใน และพันธกรณีของรัฐภาคี ที่มีอยู่ภายใต้ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เด็กจะตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาติ

ข้อที่ 8

1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพต่อสิทธิของเด็ก ในการรักษาเอกลักษณ์ของตนไว้รวมถึงสัญชาติ ชื่อ และความสัมพันธ์ทางครอบครัวของตนตามที่กฎหมายรับรอง โดยปราศจากการแทรกแซงที่มีขอบข่าย
2. รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองตามสมควร เพื่อให้เอกลักษณ์ของเด็กกลับคืนมาโดยเร็ว

ข้อที่ 9

1. รัฐภาคีจะประกันว่าเด็กจะไม่ถูกแยกจากบิดามารดา โดยขัดกับความประสงค์ของบิดามารดา เว้นแต่ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจซึ่งอาจถูกทบทวน โดยทางศาลจะกำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับอยู่ว่า การแยกเช่นที่ว่าเป็นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก การกำหนดเช่นที่ว่าเป็นอาจจำเป็นในกรณีเฉพาะ เช่น ในกรณีที่เด็กถูกระงับโดยมิชอบ หรือถูกทอดทิ้งโดยบิดามารดาหรือในกรณีที่บิดามารดาอยู่แยกกันและต้องมีการตัดสินใจว่าเด็กจะพำนักที่ใด
2. ในการดำเนินการใดๆ ตามวรรค 1 ของข้อนี้ จะให้โอกาสทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวและแสดงความคิดเห็นของตนให้ประจักษ์
3. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่ถูกแยกจากบิดาหรือมารดาหรือจากทั้งคู่ ในอันที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงทั้งกับบิดาและมารดาอย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่เป็นการขัดต่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก
4. ในกรณีที่การแยกเช่นที่ว่าเป็นผลมาจากการกระทำใดๆ โดยรัฐภาคีต่อบิดาหรือมารดาหรือทั้งบิดามารดา หรือต่อเด็ก เช่น การกักขัง การจำคุก การเนรเทศ การส่งตัวออกนอกประเทศ หรือการเสียชีวิต (รวมทั้งการเสียชีวิตอันเกิดจากสาเหตุใดๆ ที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้นั้นอยู่ในการควบคุมของรัฐ) หากมีการขอร้อง รัฐภาคีนั้นจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นเกี่ยวกับที่อยู่ของสมาชิกของครอบครัวที่หายไปแก่บิดามารดา เด็ก หรือในกรณีที่เหมาะสมแก่สมาชิกของครอบครัว เว้นแต่เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความอยู่ดีของเด็ก อนึ่ง รัฐภาคีจะให้การประกันต่อไปว่า การยื่นคำร้องขอเช่นนั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่ 10

1. ตามพันธกรณีของรัฐภาคี ภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 คำร้องของเด็ก หรือบิดามารดาของเด็กที่จะเดินทางเข้าหรือออกนอกรัฐภาคี เพื่อวัตถุประสงค์ของการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัว จะได้รับการดำเนินการโดยรัฐภาคีในลักษณะที่เป็นคุณ มีมนุษยธรรมและรวดเร็ว รัฐภาคีจะประกันอีกด้วยว่า การยื่นคำร้องดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ร้อง และสมาชิกในครอบครัวของผู้ร้อง
2. เด็กที่บิดามารดาอาศัยอยู่ต่างรัฐกันกับเด็ก จะมีสิทธิที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงทั้งกับบิดามารดา ได้อย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่ในสภาพการณ์พิเศษ เพื่อการนี้และตามพันธกรณีของรัฐภาคีภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็ก และบิดามารดาของเด็ก ในอันที่จะเดินทางออกนอกประเทศใดๆรวมทั้งประเทศของตนและสิทธิจะเดินทางออกนอกประเทศใดๆจะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังที่กำหนดไว้โดยกฎหมายเท่านั้น และซึ่งจำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น และสอดคล้องกับสิทธิอื่นๆที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญา

ข้อที่ 11

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการต่างๆ ที่จะหยุดยั้งการ โยกย้ายเด็ก และการไม่ส่งเด็กกลับคืนจากต่างประเทศที่มีขอบด้วยกฎหมาย
2. เพื่อการนี้รัฐภาคีจะส่งเสริมให้มีการจัดทำความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีหรือการภาคยานุวัติความตกลงที่มีอยู่

ข้อที่ 12

1. รัฐภาคีจะประกันแก่เด็กที่สามารถ มีความคิดเห็นเป็นของตนเองได้แล้ว ซึ่งสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเหล่านั้น โดยเสรีในทุกๆเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ทั้งนี้ความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะได้รับการพิจารณาตามสมควรแก่อายุ และวุฒิภาวะของเด็กนั้น
2. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ เด็กจะได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โอกาสที่มีสิทธิมีเสียงในกระบวนการพิจารณาทางตุลาการ และทางปกครองใดๆที่มีผลกระทบต่อเด็กไม่ว่าโดยตรง หรือผ่านผู้แทน หรือองค์กรที่เหมาะสม ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎหมายภายใน

ข้อที่ 13

1. เด็กจะมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออก สิทธินี้จะรวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา ได้รับ หรือถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และความคิดทุกลักษณะ โดยไม่ถูกจำกัดโดยเขตแดน ไม่ว่าจะโดยวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือการตีพิมพ์ ในรูปศิลปะหรือผ่านสื่ออื่นใดตามที่เด็กเลือก
2. การใช้สิทธิดังกล่าวนี้อาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดบางประการแต่ข้อจำกัดเหล่านี้ต้องเป็นข้อจำกัดเช่นที่บัญญัติตามกฎหมาย และเช่นที่จำเป็นเท่านั้น
 - ก) เพื่อการเคารพต่อสิทธิ และชื่อเสียงของบุคคลอื่น หรือ
 - ข) เพื่อการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือความเรียบร้อย หรือสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน

ข้อที่ 14

1. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา
2. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมาย ในกรณีที่เหมาะสมในอันที่จะให้แนวทางแก่เด็กในการใช้สิทธิของตน ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก
3. เสรีภาพในการแสดงออกทางศาสนา หรือความเชื่อของตน อาจอยู่เพียงภายใต้ข้อจำกัดเช่นที่กำหนดโดย กฎหมายเท่านั้น เช่นที่จำเป็นที่จะรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่น

ข้อที่ 15

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพในการสมาคม และเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบ
2. ไม่อาจมีการจำกัดการใช้สิทธิเหล่านี้ นอกเหนือจากข้อจำกัดที่กำหนดขึ้นโดยสอดคล้องกับกฎหมาย และที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์ของความมั่นคงแห่งชาติ หรือความปลอดภัยของประชาชน ความสงบเรียบร้อย การคุ้มครองด้านสาธารณสุข หรือศีลธรรม หรือการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอื่น

ข้อที่ 16

1. เด็กจะไม่ถูกแทรกแซงโดยพลการ หรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว บ้าน หรือหนังสือโต้ตอบ รวมทั้งจะไม่ถูกระงับโดยมิชอบต่อเกียรติ และชื่อเสียง
2. เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการแทรกแซง หรือการกระทำดังกล่าว

ข้อที่ 17

รัฐภาคียอมรับในหน้าที่อันสำคัญของสื่อมวลชน และจะประกันว่าเด็กสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและวัสดุจากแหล่งต่างๆกัน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูล ข่าวสารและวัสดุที่มุ่งส่งเสริมความผาสุก ทั้งทางสังคม จิตใจ และศีลธรรม ตลอดจนสุขภาพกาย และจิตของเด็ก เพื่อการนี้รัฐภาคีจะ

- ก) ส่งเสริมสื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่จะมีประโยชน์ทั้งทางสังคม และวัฒนธรรมแก่เด็ก และโดยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ข้อ 29
- ข) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการผลิต แลกเปลี่ยน เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและวัสดุดังกล่าวจากแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ
- ค) ส่งเสริมการผลิต และเผยแพร่หนังสือสำหรับเด็ก
- ง) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความจำเป็นทางด้านภาษาของเด็กที่เป็นสมาชิกของชนกลุ่มน้อย หรือชนพื้นเมือง
- จ) ส่งเสริมการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันเด็ก จากข้อมูล ข่าวสาร และวัสดุที่เป็นอันตรายต่อความอยู่ดีกินดีของเด็ก ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติใน ข้อ 13 และ 18

ข้อที่ 18

1. รัฐภาคีจะใช้ความพยายามที่สุด เพื่อประกันให้มีการยอมรับหลักการที่ว่า ทั้งบิดาและ มารดามีความรับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ตามกฎหมายแล้วแต่กรณี เป็นผู้รับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นพื้นฐาน
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้หลักประกัน และส่งเสริมสิทธิที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา นี้ รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมายในอันที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะปฏิบัติความรับผิดชอบของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และจะประกันให้มีการพัฒนาสถาบันการอำนวยความสะดวก และการบริการต่างๆสำหรับการดูแลเด็ก

3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงที่จะประกันว่าบุตรของบิดามารดาที่ต้องทำงานมีสิทธิได้รับประโยชน์จากการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่พวกเขาจะมีสิทธิจะได้

ข้อที่ 19

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิต การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศขณะอยู่ในการดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล
2. ตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึง กระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและบุคคลซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการระบุ การรายงานการส่งเรื่องเพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติ และการติดตามเรื่องของกรณีการปฏิบัติที่ผิดต่อเด็ก ตามที่ระบุนมาแล้วข้างต้น และในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ข้อที่ 20

1. เด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ไม่ว่าจะโดยถาวรหรือชั่วคราว หรือที่ไม่อาจปล่อยให้ อยู่ในสภาพที่ว่่านั้น เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กเอง จะได้รับการคุ้มครอง และความช่วยเหลือพิเศษที่จัดให้โดยรัฐ
2. รัฐภาคีจะประกันให้มีการดูแลแก่เด็กเช่นว่านั้นตามกฎหมายภายใน
3. นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว การดูแลดังกล่าวอาจรวมถึง การจัดหาผู้อุปถัมภ์ กาฟาลาห์ของกฎหมายอิสลาม การรับบุตรบุญธรรม หรือถ้าจำเป็นการจัดให้อยู่ในความดูแลของสถาบันที่เหมาะสมสำหรับการดูแลเด็ก ในการพิจารณาถึงหนทางแก้ไขให้คำนึงถึงการควรให้ความต่อเนื่องในการเลี้ยงดูเด็ก และภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่ 21

รัฐภาคีซึ่งยอมรับ และ/หรือยอมให้มีระบบการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะประกันว่า ประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุด และจะ

- ก) ประกันว่า การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้กำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับอยู่ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ว่า การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นกระทำได้เมื่อคำนึงถึงสถานภาพของเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นกระทำได้เมื่อคำนึงถึงสภาพของเด็กในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบิดามารดา ญาติพี่น้อง และผู้ปกครองตามกฎหมาย และในกรณีที่จำเป็น บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ให้ความยินยอมอย่างผู้เข้าใจเรื่องต่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยได้รับคำปรึกษาตามที่จำเป็น
- ข) ยอมรับว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศอาจถือได้ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการดูแลเด็ก หากไม่สามารถจัดหาผู้อุปถัมภ์ หรือครอบครัวที่รับเป็นบุตรบุญธรรมให้เด็กได้ หรือไม่สามารถให้เด็กได้รับการดูแลด้วยวิธีการอันเหมาะสมในประเทศถิ่นกำเนิดของเด็กนั้น
- ค) ประกันว่าเด็กที่อยู่ในข่ายของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศ จะได้รับมาตรการคุ้มครองและมาตรฐานเช่นเดียวกับที่ใช้อยู่ในกรณีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในประเทศ
- ง) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันว่า ในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศนั้น การจัดหาผู้อุปการะแก่เด็ก จะไม่ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทางการเงินที่ไม่สมควรจากการนั้น
- จ) ส่งเสริมเมื่อเป็นการเหมาะสมซึ่งความมุ่งหมายของข้อนี้ โดยการจัดทำข้อตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคี และภายในกรอบนี้พยายามที่จะประกันว่า การจัดหาผู้อุปถัมภ์แก่เด็กในอีกประเทศหนึ่งนั้นได้กระทำโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจ

ข้อที่ 22

1. รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า เด็กที่ร้องขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัย หรือที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัยหรือที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัยตามกฎหมายหรือกระบวนการภายในหรือระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ไม่ว่าจะมียุติบัตรราคาของเด็กหรือบุคคลอื่นติดตามมาด้วยหรือไม่ก็ตาม จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมที่เหมาะสมในการได้รับสิทธิที่มีอยู่ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ และในตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือมนุษยธรรม ซึ่งรัฐดังกล่าวเป็นภาคี
2. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐภาคีจะให้ความร่วมมือตามที่พิจารณาว่าเหมาะสมแก่ความพยายามใดๆ ของทั้งองค์การสหประชาชาติ และองค์การระดับรัฐบาล หรือองค์การที่มีในระดับรัฐบาลอื่นที่มีอำนาจ ซึ่งร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก เช่นว่า และในการติดตามหาบิดามารดาหรือสมาชิกอื่นของครอบครัวของเด็กผู้ลี้ภัย เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัวของเด็ก ในกรณีที่ไม่สามารถค้นพบบิดามารดาหรือสมาชิกอื่น ๆ ของครอบครัว เด็กนั้นจะได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับเด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ทั้งที่เป็นการถาวรหรือชั่วคราวไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ดังเช่นที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ

ข้อที่ 23

1. รัฐภาคียอมรับว่าเด็กที่พิการทางร่างกายหรือจิต ความมีชีวิตที่สมบูรณ์และปกติสุข ในสถานะที่ประกันในศักดิ์ศรี ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง และเอื้ออำนวยให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชุมชน
2. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กพิการที่จะได้รับการดูแลเป็นพิเศษและจะสนับสนุนและประกันที่จะขยาย เท่าที่กำลังทรัพยากรจะอำนวย ความช่วยเหลือซึ่งมีการร้องขอ และซึ่งเหมาะสมกับสภาพของเด็ก และสภาพการณ์ของบิดามารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก ไปยังเด็กที่อยู่ในเกณฑ์และผู้ที่ได้รับผิดชอบในการดูแลเด็ก
3. โดยยอมรับความจำเป็นพิเศษของเด็กพิการ ความช่วยเหลือที่ให้ตามวรรค 2 ของข้อนี้เป็น การให้เปล่าเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงกำลังทรัพย์ของบิดามารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก และความช่วยเหลือเช่นว่าจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อที่จะประกันว่า เด็กพิการจะสามารถอย่างมีประสิทธิภาพที่จะเข้าถึง และได้รับการศึกษา การฝึกอบรม การบริการดูแลสุขภาพ การบริการเรื่องการฟื้นฟูสภาพ การเตรียมสำหรับการจ้างงาน และ โอกาสทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านสันตนาการ ในลักษณะที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถบรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มที่เท่าที่เป็นไปได้ในการเข้าสังคมและการพัฒนาตนเอง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทางวัฒนธรรมและจิตใจด้วย

4. ภายใต้บรรยากาศความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐบาลจะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม ในด้านการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และด้านการรักษาเด็กพิการทางการแพทย์ ทางจิตวิทยา และทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งการเผยแพร่ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีฟื้นฟูการศึกษา และการบริการด้านการฝึกอาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้รัฐบาลสามารถปรับปรุงความสามารถและทักษะ และเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านนี้ ในเรื่องนี้ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาควรได้รับการคำนึงถึงเป็นพิเศษ

ข้อที่ 24

1. รัฐบาลยอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษาความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐบาลจะพยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกดิรอรอน สิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพเช่นว่านั้น
2. รัฐบาลจะให้มีการปฏิบัติตามซึ่งสิทธินี้เต็มที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะดำเนินการที่เหมาะสม ดังนี้
 - ก) ลดการเสียชีวิตของทารก และเด็ก
 - ข) ประกันให้มีการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็น และการดูแลสุขภาพแก่เด็กทุกคน โดยเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม
 - ค) ต่อสู้กับ โรคภัย และทุพโภชนาการ รวมทั้งที่อยู่ภายในขอบข่ายของการดูแลสุขภาพขั้นปฐม ซึ่งนอกเหนือจากวิธีการอื่นแล้วยังดำเนินการ โดยการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่พร้อมแล้ว และโดยการจัดหาอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ และน้ำดื่มที่สะอาดอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ โดยการพิจารณาถึงอันตราย และความเสี่ยงของมลภาวะแวดล้อม
 - ง) ประกันให้มีการดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสมแก่มารดา ทั้งก่อนและหลังคลอด
 - จ) ประกันว่าทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะบิดามารดาและเด็กจะได้รับข้อมูลข่าวสาร และเข้าถึงการศึกษาและการสนับสนุน ให้ใช้ความรู้พื้นฐานในเรื่องโภชนาการ และสุขภาพเด็ก เรื่องประโยชน์ของการเลี้ยงดูด้วยนมมารดา เรื่องอนามัยและสุขภาพาสภาพแวดล้อม และเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฉ) พัฒนาการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การแนะแนวแก่บิดามารดา และการให้บริการและการศึกษาและในเรื่องการวางแผนครอบครัว
3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพทั้งปวง เพื่อที่จะขจัดทางปฏิบัติดั้งเดิมที่เป็นผลร้ายต่อสุขภาพของเด็ก
 4. รัฐภาคีรับที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อที่จะให้การดำเนินการให้สิทธิที่ยอมรับในข้อนี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามลำดับ เกี่ยวกับเรื่องนี้ความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อที่ 25

รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็ก ผู้ซึ่งได้รับการจัดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจให้ไปได้รับการดูแล การคุ้มครอง หรือการบำบัดรักษาสุขภาพ ทั้งร่างกายและจิต ในอันที่จะได้รับการทบทวนการบำบัดรักษาที่ให้แก่เด็กเป็นระยะๆ ตลอดจนสถานะแวดล้อมอื่นๆ ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการดังกล่าว

ข้อที่ 26

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับประโยชน์จากการประกันสังคม รวมถึงการประกันภัยทางสังคม และจะดำเนินมาตรการที่จำเป็น เพื่อให้สิทธินี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ
2. ในกรณีที่เหมาะสม การให้ประโยชน์ควรคำนึงถึงทรัพยากร และสถานะแวดล้อมของเด็กและบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดูเด็ก ตลอดจนข้อพิจารณาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอรับประโยชน์ซึ่งกระทำโดยเด็กผู้นั้นหรือตัวแทน

ข้อที่ 27

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับมาตรฐานของการดำรงชีวิตที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาด้านร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรม และสังคมของเด็ก
2. บิดามารดาหรือผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อเด็ก มีความรับผิดชอบเบื้องต้นที่จะจัดหาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาของเด็ก ทั้งนี้ ตามความสามารถและกำลังการเงินของบุคคลเหล่านั้น
3. ตามสถานะและกำลังความสามารถของประเทศ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะให้ความช่วยเหลือบิดามารดา และผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อเด็ก ในการดำเนินตามสิทธินี้ และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่ทำเป็นรัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือด้านวัตถุและแผนงานสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านโภชนาการ เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย

4. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะได้รับชดใช้ค่าเลี้ยงดูเด็กกินจากบิดามารดาหรือผู้อื่นที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อเด็ก ทั้งที่อยู่ในรัฐภาคีเองและรัฐอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่บุคคลที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อเด็กอาศัยอยู่ในรัฐอื่น นอกเหนือจากรัฐที่เด็กอาศัยอยู่ รัฐภาคีจะส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีในความตกลงระหว่างประเทศ หรือการจัดทำความตกลงเช่นว่านั้น ตลอดจนการจัดทำข้อตกลงอื่นๆที่เหมาะสม

ข้อที่ 28

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะ ได้รับการศึกษา และเพื่อที่จะให้สิทธินี้บังเกิดผลตามลำดับและบนพื้นฐานของ โอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะ
 - ก) จัดการศึกษาในระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียน ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
 - ข) สนับสนุนการพัฒนาของการศึกษาระดับมัธยมในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จัดการศึกษาให้แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เช่นการนำมาใช้ซึ่งการศึกษาแบบให้เปล่า และการเสนอให้ความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่ทำเป็น
 - ค) ทำให้การศึกษาในระดับสูงเปิดกว้างแก่ทุกคนบนพื้นฐานของความสามารถ โดยทุกวิธีการที่เหมาะสม
 - ง) ทำให้ข้อมูลข่าวสาร และการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพ เป็นที่แพร่หลาย และเปิดกว้างแก่เด็กทุกคนดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดอัตราการออกจาก โรงเรียนกลางคัน
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า ระเบียบวินัยของ โรงเรียนได้กำหนดขึ้น ในลักษณะที่สอดคล้องกับศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของเด็กและ สอดคล้องกับอนุสัญญา
3. รัฐภาคีจะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อที่จะแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายความเขลาและการไม่รู้หนังสือทั่วโลก และเอื้ออำนวยให้ได้รับความรู้ทางวิชาการและทางเทคนิค และวิธีการสอนสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อที่ 29

1. รัฐภาคีตกลงว่า การศึกษาของเด็กจะมุ่งไปสู่

- ก) การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถพิเศษ และความสามารถทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็กให้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน
- ข) การพัฒนาความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และต่อหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ
- ค) การพัฒนาความเคารพต่อบิคารมาดาของเด็ก เอกลักษณะทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กนั่นเอง และต่อค่านิยมของชาติที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ และต่อค่านิยมของชาติอื่นกำเนิดของเขา และต่ออารยธรรมอื่นๆ ที่แตกต่างไปจากของเขาเอง
- ง) การเตรียมเด็กให้มีชีวิตที่มีความรับผิดชอบในสังคมที่เสรีด้วยจิตสำนึกแห่งความเข้าใจกัน สันติภาพ ความอดกลั้น ความเสมอภาคทางเพศ และมิตรภาพในหมู่มวลมนุษยชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชาติ กลุ่มศาสนา ตลอดจนในหมู่คนพื้นเมืองดั้งเดิม
- จ) การพัฒนาความเคารพต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2. ไม่มีความตอนใดในข้อนี้หรือในข้อ 28 ที่จะได้รับการตีความให้เป็นการก้าวท้าวเสรีภาพของบุคคลและองค์กร ในการจัดตั้งและอำนวยความสะดวกสถาบันทางการศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องเคารพต่อหลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้เสมอ และต่อเงื่อนไขที่ว่าการศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐได้วางไว้

ข้อที่ 30

ในรัฐที่มีชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษา หรือกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมอาศัยอยู่ เด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อยนั้น หรือที่เป็นชนพื้นเมืองจะต้องไม่ถูกปฏิเสธซึ่งสิทธิที่จะปฏิบัติตามวัฒนธรรม ที่จะนับถือและปฏิบัติทางศาสนา หรือสิทธิที่จะใช้ภาษาของตนในชุมชนกับสมาชิกอื่นในกลุ่มเดียวกัน

ข้อที่ 31

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีการพักและเวลาพักผ่อน การเข้าร่วมกิจกรรม การละเล่น ทางันทนาการที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรม และศิลปะ
2. รัฐภาคีจะเคารพและส่งเสริมสิทธิของเด็ก ที่จะเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทางวัฒนธรรม และศิลปะ และจะสนับสนุนการใช้โอกาสที่เหมาะสมเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมทาง วัฒนธรรม ศิลปะ ันทนาการ และการพักผ่อนหย่อนใจ

ข้อที่ 32

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะ ได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และจากการทำงานใดที่น่าจะเป็นการเสี่ยงอันตราย หรือที่ขัดขวางการศึกษาของเด็ก หรือ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือการพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรม และสังคมของ เด็ก
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และการศึกษา เพื่อประกันให้มีการ ดำเนินการตามข้อนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องใน ตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ รัฐภาคีจะ
 - ก) กำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการรับเข้าทำงาน
 - ข) กำหนดกฎหมายที่เหมาะสมเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมง และสถานภาพการจ้างงาน
 - ค) กำหนดบทลงโทษ หรือวิธีการลงโทษอื่นๆ ที่เหมาะสมเพื่อประกันให้ข้อนี้มีผลใช้ บังคับจริงจัง

ข้อที่ 33

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และทางการศึกษาที่จะคุ้มครองเด็กจากการใช้โดยผิดกฎหมายซึ่งยาเสพติด รวมทั้งสารที่มี พิษต่อจิตประสาทอื่นๆ ที่ได้นิยามไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะป้องกันการ ใช้เด็กเพื่อการผลิต และค้าโดยผิดกฎหมายซึ่งสารเหล่านั้น

ข้อที่ 34

รัฐภาคีรับที่จะคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการกระทำทางเพศที่ไม่ชอบทุกรูปแบบเพื่อการนี้ รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งมาตรการภายในประเทศ และมาตรการทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อป้องกัน

- ก) การชักจูง หรือบีบบังคับเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใดๆที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ข) การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี หรือการกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ค) การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจาร และที่เกี่ยวกับสิ่งลามกอนาจาร

ข้อที่ 35

รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งในระดับประเทศ ระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อป้องกันการลักพา การขาย หรือการลักลอบค้าเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใด หรือในรูปแบบใด

ข้อที่ 36

รัฐภาคีจะคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทุกรูปแบบอื่นทั้งหมดที่เป็นผลร้ายต่อสวัสดิภาพของเด็กไม่ว่าในด้านใด

ข้อที่ 37

รัฐภาคีประกันว่า

- ก) จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติ หรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี
- ข) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกลั่นแกล้งหรือทารุณกรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยผลการจับกุมกักขังหรือจำคุกเด็กจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย และจะใช้เป็นมาตรการสุดท้ายเท่านั้น และให้มีระยะเวลาที่สั้นที่สุดอย่างเหมาะสม

- ค) เด็กทุกคนที่ถูกติตรอนเสรีภาพจะได้รับการปฏิบัติด้วยมนุษยธรรม และด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีแต่กำเนิดของมนุษย์ และในลักษณะที่คำนึงถึงความต้องการของบุคคลในวัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กทุกคนที่ถูกติตรอนเสรีภาพจะถูกแยกต่างหากจากผู้ใหญ่ เว้นแต่จะพิจารณาเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็กที่จะไม่แยกเช่นนั้น และเด็กจะมีสิทธิที่จะคงการติดต่อกับครอบครัวทางหนังสือตอบโต้ และการเยี่ยมเยียน เว้นแต่ในสภาพการณ์พิเศษ
- ง) เด็กทุกคนที่ถูกติตรอนเสรีภาพมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือทางอื่นที่เหมาะสมโดยพลัน ตลอดจนสิทธิที่จะคัดค้านความชอบด้วยกฎหมายของการติตรอนเสรีภาพของเขาต่อศาล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นที่เป็นอิสระและเป็นกลาง และที่จะ ได้รับคำวินิจฉัยโดยพลันต่อการดำเนินการเช่นว่า

ข้อที่ 38

1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพ และประกันให้มีความเคารพต่อกฎเกณฑ์แห่งกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับรัฐภาคี ในกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็ก
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวงที่จะประกันว่าบุคคลที่มีอายุไม่ถึง 15 ปีจะไม่มีส่วนร่วมโดยตรงในการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน
3. รัฐภาคีจะหลีกเลี่ยงการเกณฑ์บุคคลใดๆ ที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี เข้าประจำกองทัพ ในการเกณฑ์บุคคลที่มีอายุถึง 15 ปีแต่ไม่ถึง 18 ปีนั้น รัฐภาคีจะพยายามเกณฑ์บุคคลที่มีอายุมากที่สุดก่อน
4. ตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศในอันที่จะคุ้มครองประชาชนพลเรือนในการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวง ที่จะประกันให้ความคุ้มครอง และดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการพิพาทกันด้วยอาวุธ

ข้อที่ 39

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการละเลยในรูปแบบใดๆ การแสวงประโยชน์การกระทำอันมิชอบ การทรมานหรือการลงโทษ หรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มมนุษยธรรมหรือคำซ้ำโดยรูปแบบอื่น หรือการพิพาทกันด้วยอาวุธ การฟื้นฟูหรือการกลับคืนสู่สังคมดังกล่าว จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ การเคารพตนเอง และศักดิ์ศรีของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่ 40

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ที่จะได้รับการปฏิบัติต่อในลักษณะที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความสำนึกในศักดิ์ศรีและคุณค่าของเด็ก ซึ่งจะเสริมความเคารพของเด็กต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่น และในลักษณะที่ต้องคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคม และการมีบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของเด็กในสังคม
2. เพื่อการนี้ และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับตราสารระหว่างประเทศ รัฐภาคีประกันว่า

- ก) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาโดยเหตุแห่งการกระทำหรืองดเว้นการกระทำ ซึ่งไม่ต้องห้ามตามกฎหมายภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศ ในขณะที่การกระทำหรืองดเว้นการกระทำนั้นเกิดขึ้น
- ข) เด็กทุกคนถูกกล่าวหา หรือตั้งข้อหาว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาอย่างน้อยที่สุดจะได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้
 1. ได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดตามกฎหมาย
 2. ได้รับการแจ้งข้อหาทันทีและ โดยตรง และในกรณีที่เหมาะสมโดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย และจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือทางอื่นที่เหมาะสม เพื่อการเตรียมและการสู้คดีของเด็ก
 3. ได้รับการตัดสินใจโดยไม่ชักช้า โดยหน่วยงานหรือองค์กรทางตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลางในการพิจารณาความอย่างยุติธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือทางอื่นที่เหมาะสม เว้นเสียแต่เมื่อพิจารณาเห็นว่าจะไม่เป็นประโยชน์สูงสุดกับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคำนึงถึงอายุของเด็ก หรือสถานการณ์ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย
 4. จะไม่ถูกบังคับให้เบิกความหรือสารภาพผิด สามารถซักถามหรือซักค้านพยาน และให้พยานของตนเข้ามามีส่วนร่วม และให้มีการซักถามพยานแทนตนภายใต้เงื่อนไขแห่งความเท่าเทียมกัน
 5. หากพิจารณาว่าได้มีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ก็ให้การวินิจฉัยหรือมาตรการใดที่กำหนด โดยผลของการวินิจฉัยนั้น ได้รับการทบทวนโดยหน่วยงานหรือองค์กรตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลางในระดับสูงขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ให้มีความช่วยเหลือของล่ามโดยไม่คิดมูลค่า หากเด็กไม่สามารถเข้าใจ หรือพูดภาษาที่ใช้อยู่
 7. ในทุกขั้นตอนของกระบวนการพิจารณา ให้เคารพต่อเรื่องส่วนตัวของเด็กอย่างเต็มที่
3. รัฐภาคีจะหาทางส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย กำหนดกระบวนการวิธีพิจารณา จัดตั้งหน่วยงานและสถาบัน ซึ่งจะทำให้เป็นการเฉพาะกับเด็กที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา และ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - ก) การกำหนดอายุขั้นต่ำ ซึ่งเด็กที่มีอายุต่ำกว่านั้นจะถูกถือว่าไม่มีความสามารถที่จะฝ่าฝืนกฎหมายอาญาได้
 - ข) เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับรณาน ให้กำหนดมาตรการที่จะใช้กับเด็กเหล่านั้น โดยไม่ต้องอาศัยกระบวนการทางตุลาการ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองตามกฎหมาย จะได้รับการเคารพอย่างเต็มที่อยู่
 4. การดำเนินงานต่างๆ เช่น คำสั่งให้มีการดูแล แะแนว และควบคุม การให้คำปรึกษา การภาคทัณฑ์ การอุปการะดูแล แผนงานการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ และทางอื่น นอกเหนือจากการให้สถาบันเป็นผู้ดูแล จะต้องมั่นใจไว้เพื่อประกันว่าเด็กจะได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เหมาะสมแก่ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก และได้สัดส่วนกับทั้งสภาพการณ์ และความผิดของเด็ก

ข้อที่ 41

ไม่มีส่วนใดในอนุสัญญานี้ จะมีผลกระทบต่อบทบัญญัติใดๆ ซึ่งชักจูงให้สิทธิของเด็กบังเกิดผลมากกว่า ซึ่งอาจปรากฏอยู่ใน

- กฎหมายของรัฐภาคี หรือ
- กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น

ปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กในสังคมไทย

1. ปัญหาการทารุณกรรม

การทารุณกรรมด้านร่างกาย หมายถึง การตบ ตี ทำร้ายร่างกายเด็ก การทำโทษโดยการตีเพื่ออบรมสั่งสอนมิได้ช่วยให้เด็กเข้าใจถึงสิ่งที่เด็กนั้น ได้กระทำความผิด แต่กลับส่งผลให้เด็กส่วนใหญ่ที่ถูกทำร้ายร่างกายเพื่อการลงโทษนั้น คิดว่าได้จ่ายค่าชดเชยการกระทำความผิดของเขาไปแล้วด้วยการถูกทำโทษด้วยความรุนแรง เลยไม่รู้สึกรว่าจะต้องปรับเปลี่ยนอุปนิสัยใดๆ อีกทั้งเด็กยังมีทัศนคติว่าการใช้ความรุนแรงนั้นเป็นสิ่งปกติธรรมดา การทารุณกรรมด้านร่างกาย

2. การทารุณกรรมทางอารมณ์ความรู้สึก

ผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อย นิยมใช้วาจาคำทอ ดุตะคอก ตวาด เขี่ยเยาะเหยียดหยาม ลูกหลานของตนเอง เพื่อหวังจะให้เด็กรู้สึกผิด การกระทำดังกล่าวไม่อาจช่วยให้เด็กปรับเปลี่ยนนิสัยในทางตรงกันข้าม มันจะเป็นการกระตุ้นให้เด็กรู้สึกเป็นปมด้อยและก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางจิตเรื้อรังติดตัวต่อไป

3. การเพิกเฉย ละเลย เด็ก

ประเด็นนี้ครอบคลุมถึงการขาดความสนใจ โยคี ปล่อยให้ละเลยเด็กจนเกิดอันตราย รวมถึงเรื่องขาดการเตรียมการพื้นฐานสำหรับเด็ก อาทิ เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม อาหารการกิน และการศึกษา ซึ่งประเด็นนี้ถือเป็นปัญหาใหญ่ในปัจจุบัน อันเนื่องมาจากพ่อและแม่ ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวทั้งคู่ เด็กจึงถูกละเลย ทำให้กลายเป็นเด็กมีปัญหา ซึ่งล้วนเกิดจากปัญหาของผู้ใหญ่แทบทั้งสิ้น

4. การทำร้ายทารุณกรรมทางเพศ

เด็กจำนวนไม่น้อยต้องกลายเป็นเหยื่อสังเวดัตถ์หา ความใคร่ของผู้ปกครอง และคนใกล้ชิด ในปัจจุบัน สังคมเริ่มตระหนักว่ามันไม่ได้เป็นเพียงปัญหาเฉพาะบุคคล หรือครอบครัวเท่านั้น หากแต่มันเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องเร่งแก้ไข

5. ปัญหาเด็กเร่ร่อน

เด็กเร่ร่อน คือ เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่างๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

เนื่องจากปัญหาในสังคมที่พบเห็นทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว จึงก่อให้เกิดเด็กเร่ร่อน จรจัด เด็กกำพร้าและเด็กที่ถูกทอดทิ้ง อันเกิดจากพ่อแม่ไม่สามารถดูแลได้ กลายเป็นเด็กเร่ร่อน บางคนต้องตกเป็นโสเภณี ถูกทารุณทางเพศ บ้างถูกกดขี่แรงงาน บ้างติดยาและสารเสพติด ความบอบช้ำทางร่างกายของพวกเขา ยังไม่ทารุณเท่าจิตใจที่เต็มไปด้วยความปวดร้าว ปัญหาเหล่านี้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นย่อมกลายเป็นคนที่ไม่มีความรู้ ไร้คุณธรรม แล้วสังคมของเราจะเป็นอย่างไร

6. ปัญหาสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

ในสังคมเมืองที่ปัจจุบันขยายขนาดขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้เกิดความแออัดของที่พักอาศัย สภาพความเป็นอยู่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเด็ก อันเนื่องมาจาก แวดล้อมไปด้วยภัยจาก ยาเสพติด โรงงานซึ่งส่งเสียงดังอีกทั้งยังปล่อยมลพิษทั้งทางน้ำและอากาศ เขตก่อสร้าง สภาพสถานที่อยู่ซึ่งไม่เหมาะกับเด็ก เช่น คอนโด และตึกสูง สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่า เด็กๆ ซึ่งเป็นอนาคตของสังคม ต้องดำรงชีพอยู่บนความเสี่ยงของสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับวัยของตน

7. ปัญหาเด็กในชุมชนห่างไกลไม่ได้รับสัญชาติ

ปัญหานี้ อาจเกิดจากการสำรวจประชากรของทางราชการไม่ทั่วถึงพอ อีกทั้งพ่อแม่เด็กมักเป็นผู้ไม่มีความรู้ ทำให้ไม่ได้นำเด็กไปแจ้งเกิด เด็กจึงไม่ได้รับสัญชาติตามแผ่นดินเกิดของตน กลายเป็นคนไร้สัญชาติ เมื่อเติบโตขึ้นจึงขาดโอกาสได้รับสิทธิต่างๆ มากมาย ที่ประชาชนในชาตินั้นๆ พึงได้รับ เช่น โอกาสทางการศึกษา โอกาสในการรักษาพยาบาล รวมทั้งโอกาสในการหาเลี้ยงชีพ จึงนับว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับการดูแลอีกปัญหาหนึ่ง

8. การให้อิสระทางความคิดแก่เด็ก

ปัจจุบันผู้ปกครองมักยึดเยียดความคิดของตนเองให้แก่บุตร รวมทั้งแม้แต่ในระบบการศึกษา ก็มักจะไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด หรือเรียนรู้ตามความสนใจของตนเอง แต่จะสอนสิ่งต่างๆ ตามความคิดของผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสังคมไทย ซึ่งมักจะมองว่าเด็กที่มีความคิดแตกแยก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือแสดงความสนใจซักถามโต้แย้ง เป็นเด็กก้าวร้าว และจะถูกทำโทษ เป็นการกดดันให้เด็ก กลายเป็นเด็กเก็บกดและไม่กล้าแสดงออก ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้จะบ่มเพาะให้เด็กกลายเป็นคนที่ไม่รู้จักคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แม้จะเป็นเพียงปัญหาจุดเล็กๆในวันนี้ แต่ในอนาคตมันจะกลายเป็น ปัญหาใหญ่ เมื่อผู้ใหญ่คิดอะไรไม่เป็น

9. ปัญหาการขัดแย้งและก่อความไม่สงบในภาคใต้

การก่อความไม่สงบในภาคใต้ ที่มีสาเหตุมาจากการขัดแย้งด้านต่างๆ ผลที่ออกมาไม่ว่าจะเป็น การสังหารคนที่บริสุทธิ์และการเผาไฟโรงเรียน ทำให้เด็กได้รับผลกระทบการไม่มีสถานที่ สำหรับศึกษา และส่งผลกระทบต่อด้านจิตใจความไม่มั่นคงในความปลอดภัย นอกจากนี้แล้วคนใน ครอบครัวที่ถูกฆ่าเด็กก็ได้รับผลกระทบตามมา กลายเป็นปัญหาเด็กกำพร้า

บทที่ 3

หลักการออกแบบ

ภาพประกอบ (Illustration)

ความหมาย หมายถึง ภาพที่ใช้เพิ่มเติมเพื่ออธิบายเรื่องราวให้ชัดเจนและเพื่อตกแต่งให้สวยงาม

หน้าที่ของภาพประกอบ

หน้าที่ของภาพประกอบที่นำมาใช้ในงานกราฟฟิกประเภทต่าง ๆ จะสรุปเป็นสังเขปได้ดังนี้

1. เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ เป็นหน้าที่หลักของภาพประกอบในงานออกแบบทุกประเภทที่ช่วยให้เกิดความแตกต่างขึ้นในงานด้วยพื้นที่เส้น, สี สันที่สะดุดตา ทำให้มีความน่าสนใจ
2. เพื่อเป็นการประกอบอธิบายความรู้ เพื่อให้มองเห็นได้กระจ่างขึ้น
3. เพื่ออธิบายความคิดรวบยอด เช่น การเขียนเครื่องหมาย, สัญลักษณ์และแผนภาพต่าง ๆ เพื่อมีความหมายแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ
4. เพื่อการอ้างอิงแทนสิ่งที่ปรากฏจริง เมื่อข่าวสารมีเนื้อความที่เกี่ยวข้องและบ่งชี้ถึงความเข้าใจต่าง ๆ เช่น สถานที่ บุคคล

แนวทางของหนังสือภาพประกอบ

ลักษณะหลักใหญ่ๆ 3 ประการของหนังสือภาพประกอบ

1. หนังสือที่มีภาพเป็นส่วนสำคัญตัวอักษรเล่าเรื่องราวภายในภาพ
2. หนังสือที่เน้นข้อความเป็นตัวเล่าเรื่อง
3. หนังสือที่มีลักษณะภาพที่ไม่มีความสอดคล้องกันกับเนื้อหาข้อความ

การผสมผสานกันระหว่างภาพกับตัวอักษรทำงานได้ดีเมื่อรูปภาพไม่แยกออกจากอักษร เด็กก็จะจำภาพเป็นส่วนเติมเต็มของเรื่องราว

หากเมื่อเราเอามือปิดภาพแล้วอ่านคำ จะพบว่ามันเป็นข้อความที่แห้งๆ แต่เมื่อเราเอามือที่ปิดออกแล้วกลับไปอ่านอีกครั้งจะพบว่าข้อความที่อ่านนั้นกลับดูมีชีวิตชีวาขึ้น

นักวาดภาพประกอบ Molly Bang อ้างถึง โครงสร้างของภาพที่มีความหมายในตัวเอง นั้นเกิดจากความแตกต่างการจัดวางองค์ประกอบ สี รูปร่างและอื่นๆนี้ เราสามารถใช้หลักการทางจิตวิทยานามาสร้างภาพประกอบได้ ยกตัวอย่างเช่น รูปทรงที่มีขนาดเล็กเมื่อถูกรายล้อมด้วยรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ทำให้เกิดความรู้สึกการถูกข่มขู่และความน่ากลัว จิตวิทยาได้มีการศึกษาเรื่องของสีมีอยู่ว่าสีแดงจะเพิ่มความรู้สึกการก้าวร้าวและความกระหาย ซึ่งคนจะเกิดการกระตือรือร้นที่จะกินมากขึ้นเมื่ออยู่ในห้องสีแดง Molly Bang ได้เสนอหลักให้เกิดความเข้าใจในภาพประกอบเป็นดังนี้

1. รูปทรงขวางจะให้ความรู้สึกที่มั่นคงหรือความสงบ
2. รูปทรงแนวตั้งให้ความรู้สึกพลังงานและตื่นเต้น
3. เส้นขวางให้ความรู้สึกและความตึงเครียด
4. ภาพส่วนที่เป็นครึ่งบนให้ความเป็นอิสระ มีความสุข และชัยชนะ ศิลปินจะเน้นจุดเด่นไปที่ด้านบน แต่ภาพ Perspective เน้นไปที่ด้านหน้าด้านหลังภาพ
5. โดยปกติกลางหน้ามักจะดึงดูดความสนใจมากที่สุด มันทำให้เกิดความรู้สึกที่ลงตัว ส่วนที่อยู่ตรงขอบจะถูกผลักออกนอกกรอบ ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว
6. พื้นหลังที่มีแสงจะให้ความรู้สึกที่ปลอดภัยมากกว่าพื้นที่มืด
7. รูปทรงที่เป็นเหลี่ยมให้ความรู้สึกที่หนักอึ้งมากกว่ารูปทรงที่เป็นวงกลม
8. ขนาดที่ใหญ่จะความรู้สึกถึงพลัง ได้มากกว่าภาพขนาดเล็ก
9. กลุ่มของสีให้อิทธิพลที่มากกว่ากลุ่มรูปร่าง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สีเหมือนให้ความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันถึงแม้ว่ารูปร่างนั้นต่างกัน
10. ความแตกต่างกันของสี รูปทรง มีผลต่อรูปภาพ
11. การแยกรูปร่างให้ความรู้สึก โดดเดี่ยว อิสระ และอ่อนแอ ถึงแม้ว่าจะเป็นช่องว่างเพียงเล็กน้อย

นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นที่ลักษณะของหนังสือภาพประกอบ

1. การแบ่งภาพออกเป็นภาพระยะไกล ภาพระยะกลาง ภาพระยะใกล้ ซึ่งระยะทางนั้นมีส่วนบรรยายภาพนั้นๆ
2. อารมณ์ของเรื่องสามารถบอกได้โดยภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รูปแบบภาพที่ผลเกี่ยวเนื่องกับเรื่อง ไม่ว่าจะ เป็นภาพการ์ตูน ภาพเหมือนจริง เป็นต้น
4. การใช้สัญลักษณ์หรือเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ

หลักในการออกแบบ

องค์ประกอบ

การวางองค์ประกอบมีส่วนช่วยให้คนอ่านมีความรู้สึกคล้อยตาม เช่น การโน้มน้ำหนักทำให้เกิดความรู้สึกน่าสะพรึงกลัว ความสงบ ตื่นเต้น

ขนาด

การทำให้ภาพที่ต้องการจะเน้นดึงความสนใจอาจทำได้โดยการเน้นขนาดของภาพนั้นๆ ให้ใหญ่ขึ้นเกือบเต็มกรอบ ถ้าภาพที่มีทัศนียภาพเป็นส่วนสำคัญของเราอาจใส่ตัวละครให้เป็นส่วนหนึ่งของฉากหลัง จุดสนใจของภาพอาจทำให้เด่นได้ชัดโดยการทำให้วัตถุนั้นมีขนาดที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง เช่น เด็กที่ยืนข้างข้าง เราสามารถทำให้เด็กตัวเล็กเกินความจริงและทำให้ข้างขนาดใหญ่โตเกินกว่าปกติ

จุดสนใจ

ผู้ที่ดูภาพนั้นมักมีความหวังว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับภาพก่อนที่จะย้อนกลับไปดูข้อความอ่านคำบรรยายดังนั้นอะไรที่เป็นจุดสนใจในภาพควรที่จะเห็นได้อย่างชัดเจนเพื่อที่จะนำสายตาสู่จุดสนใจได้โดยตรง

สายตาของคนอ่านนั้นถูกนำไปสู่การเกิดเหตุการณ์ของภาพโดยองค์ประกอบของเส้น เส้น (Line) เป็นส่วนประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการออกแบบ เฉพาะเส้นจะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดรูปทรง รูปร่างที่จะนำไปใช้ในการตกแต่งเส้นแต่ละชนิดมีความสำคัญในตัวเองทั้งนั้นลักษณะของเส้นจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

- เส้นตรง ให้ความรู้สึก เข้ม แข็ง ตรงไปตรงมา
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก อ่อนไหว
- เส้นซิกแซก ให้ความรู้สึก ยกย่อน รุนแรง
- เส้นตั้ง ให้ความรู้สึก ในทางสูง เด่น สง่างาม
- เส้นระดับ ให้ความรู้สึก ทางกว้างยาว
- เส้นโค้งเป็นแนวคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว

- เส้นตรงตัดกันเป็นกากบาท ให้ความรู้สึก ขัดแย้ง
- เส้นก้นหอย ให้ความรู้สึก หมุนเวียน
- เส้นแย้ง ให้ความรู้สึก กระจาย หรือการแตกแยก

รูปทรง (Form)

รูปทรงต่างๆ เกิดจากการนำเส้นมาต่อกันเป็นรูปทรงแปลกๆ มากมาย และให้ความรู้สึกต่างกันอย่างออกไป นอกจากนี้ เราได้รูปทรงจากธรรมชาติที่มีความงามในตัวเองเสมอ เช่น รูปทรงของคน สัตว์ ดอกไม้ ต้นไม้ ใบไม้ ดวงอาทิตย์ ก้อนหิน ก้อนกรวด ฯลฯ รูปทรงที่ได้จากการนำเส้นมาต่อกันเป็นรูปทรงใหม่ เรียกว่า รูปทรงเรขาคณิต (Geometrical form)

รูปทรงเรขาคณิต ได้แก่

- รูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า ให้ความรู้สึก แข็งแรง ไม่เอินเอียง
- รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้ความรู้สึก กว้างขวาง สง่างาม
- รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตรง ให้ความรู้สึก สูงเด่นและไม่ปลอดภัย
- รูปสี่เหลี่ยมคางหมู ให้ความรู้สึก มั่นคง ปลอดภัย
- รูปสามเหลี่ยม ให้ความรู้สึก โคดเด่น สง่า รุนแรง
- รูปทรงกลม ให้ความรู้สึก กลมกลืนนุ่มนวล
- รูปทรงอิสระ (Free form) ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวไม่แน่นอน

สี (Colour)

กล่าวโดยทั่วไปแล้วสีต่างๆ ย่อมมีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์ทุกคน อาจจะมากหรือน้อยก็ย่อมแล้วแต่ความรู้สึกของแต่ละบุคคล ฉะนั้นในการศึกษาการออกแบบตกแต่ง จึงควรจะทราบถึงจิตวิทยาของสีต่างๆ ซึ่งให้อิทธิพลต่อสายตาและความรู้สึกของมนุษย์

จิตวิทยาสี (Psychology of colour)

สีแดงเข้ม (Dark crimson)

ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

สีแดง (Scarlet Red)

ให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจ สะดุดตา

สีกุหลาบ (Rose tint)

ทำให้เกิดความประณีต สง่างาม อ่อนหวาน

สีเหลืองเขียว (Green-Yellow)

ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นหนุ่มสาว สดใส

สีเขียว (Green)

ทำให้เกิดความรู้สึกสงบเยือกเย็นตา และจิตใจ

สีเขียวแก่กับสีเทา (Dark-Green-combined with Grays)

ทำให้เกิดความรู้สึกเศร้า ความขรู่ ความสงบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีเทากลาง (Middle-Grays)	ทำให้เกิดความรู้สึกสงบเยียบ สุภาพ
สีขาวและสีดำอยู่ด้วยกัน (Black and White together)	ทำให้เกิดความหดหู่ใจ เศร้าสลด เยียบเหงา
สีขาว (White)	ทำให้เกิดความรู้สึกบริสุทธิ์ สดชื่น

น้ำหนักโทนสี

การใช้น้ำหนักของสีและแสงเงานั้นกับจุดสำคัญของภาพเพื่อให้แตกต่างจากฉากหลัง ระดับสายตาและมุมมอง

ส่วนสำคัญของการจัดภาพอีกส่วนหนึ่งนั่นก็คือเรื่องของระดับสายตา ศิลปินมักจะตัดสินใจว่าจะใช้ระดับสายตาของนก ของตัวหนอน หรือของคนธรรมดา การตัดสินใจเลือกมุมมองของภาพไม่เพียงแต่จะทำให้โครงสร้างของภาพเปลี่ยนไป ยังทำให้มีผลกระทบในด้านอารมณ์ได้อีกด้วย ซึ่งเราจะเห็นต่อไปในภาพประกอบเรื่อง การสร้างภาพโดยใช้มุมมองจากมุมสูงจะทำให้ความรู้สึกของการบุกรุก ในขณะที่เดียวกันการมองจากมุมต่ำทำให้ผู้นั่งอยู่หลังโต๊ะทำงานดูมีอำนาจทำให้ผู้ที่มีมุมมองมีความรู้สึกที่ต้อยกว่า

มุมมองและระดับของสายตาสามารถทำให้เกิดผลกระทบขององค์ประกอบของภาพขึ้นอยู่กับว่ามุมมองนั้นอยู่ทางซ้าย ทางขวา หรือตรงกลาง

ทัศนียภาพ

การเลือกมุมมองของเราก็จะมีอิทธิพลต่อมิติของภาพ การใช้เส้นตรงจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็น 3 มิติบนพื้นที่ 2 มิติ ที่สามารถใส่ตัวจุดสำคัญไม่ว่าคนหรือสิ่งของอื่นลงในภาพได้ แสงและเงา

แสงและเงาที่ตัดกันสามารถใช้ในการจัดภาพ แสงที่สว่างจะทำให้เกิดเงาที่เข้มตัดกันและสร้างสรรค์ให้เกิดจุดสนใจในการวาดภาพ แสงที่สว่างมากยังสามารถสร้างเงาที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะควบคุมการจัดภาพให้ถูกทิศทาง และเป็นจุดนำสายตาดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ความรู้สึกถึงความลึกของภาพยังสามารถทำได้ด้วยการใช้เงาฉากหลังที่ตัดกันกับฉากด้านหน้า โดยเพิ่มให้เห็นแสงเงาที่ด้านหน้าและลดแสงเงาที่ฉากหลัง

การสร้างภาพลวงตาในลักษณะของทัศนียภาพ (Perspective) เป็นการช่วยให้แผ่นภาพเกิดมิติ (Dimension) ในเรื่องของความลึก ไกล – ใกล้ และเป็นตัวช่วยในการกำหนดระดับตาหรือภาพที่ปรากฏเป็นระดับสายตาในลักษณะต่างๆ เช่น มองต่ำกว่าระดับสายตา หรือสูงกว่าระดับสายตา เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทั่วไปการเขียนภาพในลักษณะของ Perspective จะกำหนดจุดรวมสายตา หรือเส้นระดับตา ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ทศนิยมภาพจุดเดียว (One point perspective)
2. ทศนิยมภาพ 2 จุด (Two point perspective)
3. ทศนิยมภาพ 3 จุด (Three point perspective)

ในการเขียนทศนิยมภาพแต่ละอย่างนั้นจะมีจุดและเส้นที่บังคับเพื่อจะได้ทราบว่าแต่ละลักษณะของทศนิยมภาพนั้นเป็นอย่างไร

ลักษณะของจุดและเส้นนั้นเรียกได้ดังนี้

- เส้นราบที่กำหนดระดับตา เรียกว่า Horizon line ย่อว่า H.L.
- จุดรวมสายตา เรียกว่า Vanishing point ย่อว่า V.P.

ลักษณะมุมมองของทศนิยมภาพ แบ่งออกเป็น

- ภาพระดับตา เรียกว่า Eye level
- ภาพมุมมองที่อยู่ในที่สูงหรือใต้ระดับตา เรียกว่า Bird's eye-view มองอย่างนก
- ภาพมุมมองที่อยู่ในที่ต่ำกว่าหรือเหนือระดับตา เรียกว่า Worm's eye view มองอย่างหนอน

ทฤษฎีสี

การระบายสีมีอยู่หลายวิธีเช่นเดียวกันกับการใช้เส้นการเลือกสีต้องคำนึงถึงระบบการพิมพ์ไม่ว่าจะใช้รูปแบบการลงสีอย่างไร สิ่งหนึ่งที่ควรรู้คือเรื่องของทฤษฎีของสีที่ใช้เป็น ประโยชน์พื้นฐาน

สีร้อน สีเย็น

ศิลปินสามารถเลือกโทนสีใดๆก็ได้เพื่อให้เกิดผลต่อผู้ดู เช่น น้ำเงินและสีเขียวจะมีผลให้ความรู้สึกสงบ ขณะเดียวกันสีแดงและส้มจะทำให้เกิดความรู้สึกของความตื่นเต้นและรุนแรงซึ่งอาจจะเป็นสีที่จะนำไปใช้ไปในแง่ดีได้ยากก็ตาม สีสามารถที่จะใช้ในการสร้างอารมณ์ไม่ว่าในเรื่องการปลุกอารมณ์หรือปลอบประโลมให้อารมณ์ที่ตื่นเต้นสงบลงได้

การลดและเพิ่มสี

โดยทั่วไป สีร้อนเป็นสีที่มีความโดดเด่นในตัวเอง ในขณะที่สีเย็นเป็นสีที่เรียบ ดูไม่สะดุดตา จากหลักการนี้ศิลปินสามารถทำให้องค์ประกอบภายในภาพมีจุดสนใจได้โดยใช้สีร้อนนำสายตาไปสู่จุดเด่นของภาพและระบายส่วนอื่นๆ โดยใช้โทนสีเย็น

การใช้สีที่เข้มซ้ำๆ กันยังสามารถให้นำสายตาและจิตใจสำนึกไปสู่องค์ประกอบของภาพที่ยิ่งใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์

ในการออกแบบหนังสือภาพประกอบให้ได้ประสิทธิผลสำเร็จควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้
การวิเคราะห์เนื้อหา, การวิเคราะห์แนวทางภาพประกอบและการวิเคราะห์รูปแบบ
การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กในสังคมไทยกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ
เด็ก

ภายหลังศึกษาข้อมูลในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กในสังคม
ไทยนี้แล้ว ในขั้นต่อไปคือนำข้อมูลมาคัดเลือกให้ตรงกับปัญหาการละเมิดสิทธิเด็กใน
สังคมไทยที่มักจะเกิดขึ้นเป็นประจำ เพื่อนำมาเป็นประเด็นในการสร้างภาพ ซึ่งจะได้อะไรในการ
สร้างภาพเป็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 การเพิกเฉย ละเลยเด็ก ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิจะได้รับความรักและห่วงใย
จากครอบครัว

ประเด็นที่ 2 การทารุณกรรมทางอารมณ์ความรู้สึก ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับ
การดูแลเอาใจใส่ จากครอบครัว

ประเด็นที่ 3 ปัญหาเด็กเร่ร่อน ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีบ้าน ครอบครัว

ประเด็นที่ 4 ปัญหาพ่อแม่บังคับบุตร ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด

ประเด็นที่ 5 ปัญหาเด็กชุมชนห่างไกลเด็กยากจนไม่ได้รับการศึกษา ตรงกับหัวข้อเด็ก
มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

ประเด็นที่ 6 ปัญหาก่อความไม่สงบภาคใต้ ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง
ยามสงคราม

ประเด็นที่ 7 การทำร้ายทารุณกรรมทางเพศ ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง
จากการถูกละเมิดทางเพศ

ประเด็นที่ 8 ปัญหาเด็กในชุมชนห่างไกลไม่ได้รับสัญชาติ ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะ
จะมีชื่อ และสัญชาติ

ประเด็นที่ 9 ปัญหาสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ตรงกับหัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับ
มาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์แนวทางภาพประกอบ

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของหนังสือภาพได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มเป้าหมายหลักอายุ 18 ปีขึ้นไป และกลุ่มเป้าหมายรอง คือเด็กอายุ ต่ำกว่า 18 ปี ลักษณะของภาพประกอบควรเป็นภาพที่สามารถดึงดูดได้ทั้ง 2 กลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นภาพที่ใช้จึงเลือกภาพที่เป็นภาพการ์ตูน เพราะภาพการ์ตูนสามารถดึงดูดได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ และเข้าใจได้ง่ายกับเด็ก ภาพจะเป็นลายเส้นง่ายๆ ไม่ยุ่งเหยิงดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 1 ตัวอย่างแนวภาพประกอบ

วิเคราะห์รูปเล่ม

1. ขนาดหนังสือจึงเป็น 17 x 20 เซนติเมตรเนื่องจากหนังสือมีกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มคือทั้งเด็กและผู้ใหญ่จึงทำขนาดเล่มพอเหมาะสมควรกับการใช้งานไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป
2. ลักษณะการวางภาพเป็นหน้าคู่ (Spread) ภาพจะจบภายใน 1 หน้า มีคำบรรยายภาพ 1-3 บรรทัด
3. การเรียงเนื้อตามหน้าจัดลำดับเรียงให้เนื้อหาภาพครอบคลุมสลับกันไปมาระหว่างเนื้อหารุนแรงมากไปถึงเนื้อที่รุนแรงน้อย ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกหดหู่

ภายหลังจากได้ประเด็นในการสร้างภาพแล้วนำมาเรียงเนื้อหาในหน้าหนังสือซึ่งเป็นหน้าคู่ โดยแต่ละประเด็นจะจบภายใน 1 หน้าคู่ ภาพมีทั้งหมดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 เด็กๆมีสิทธิจะได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว

ภาพที่ 2 เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว

ภาพที่ 3 เด็กมีสิทธิที่จะมีบ้าน ครอบครัว

ภาพที่ 4 เด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด

ภาพที่ 5 เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

ภาพที่ 6 เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากยาเสพติด

ภาพที่ 7 เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ

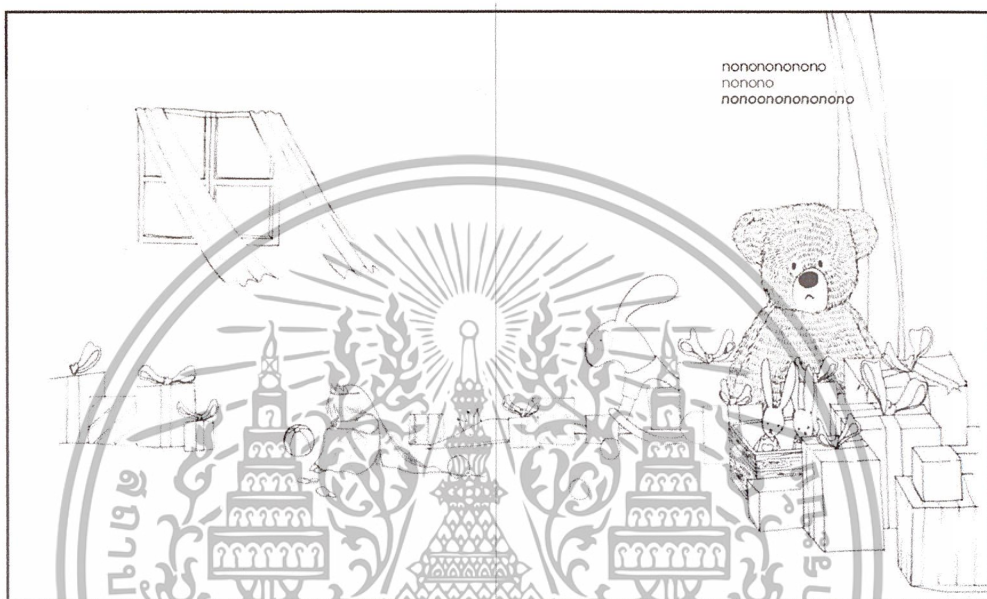
ภาพที่ 8 เด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ

ภาพที่ 9 เด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ

4. รูปแบบตัวอักษรใช้ DB Fongnam ขนาด 16 พอยท์ ตัวปกติและตัวเอียงใช้สำหรับอธิบายภาพลักษณะอักษรหัวกลมเพื่อสะดวกต่อการอ่าน เนื่องจากมองเห็นง่ายหัวกลม DS Maithai ตัวปกติใช้สำหรับเป็นชื่อเรื่องหนังสือ

บทที่ 5

แบบร่าง

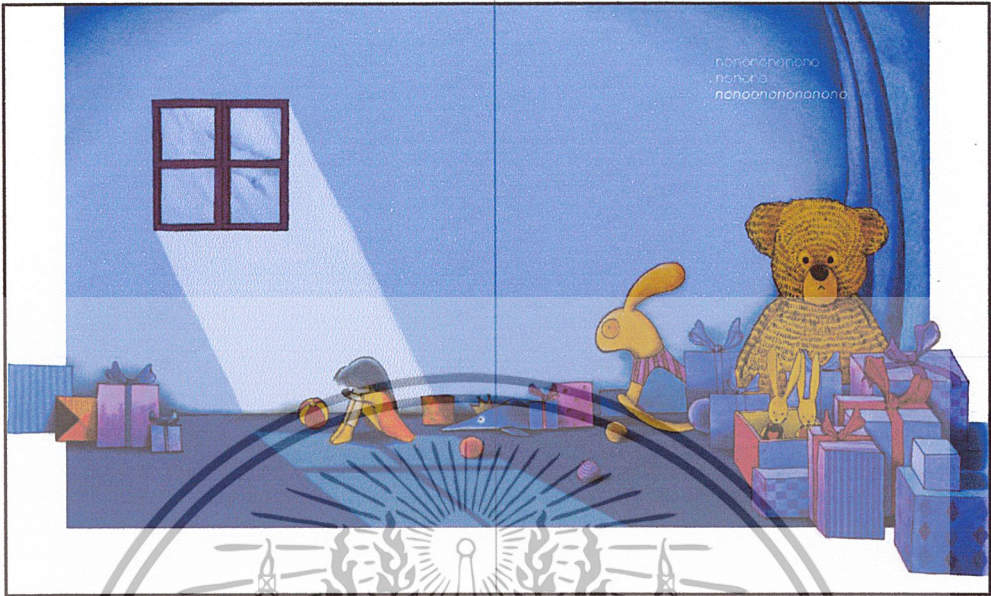

ภาพที่ 2 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว

ภาพได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องการเลี้ยงดูบุตรที่ไม่ถูกต้อง การเลี้ยงดูแบบวัตถุนิยมมากเกินไป พ่อแม่ที่ทำงานมากจนไม่ได้มีเวลาให้กับลูก ให้แต่ของเล่นมากมายเพื่อหวังว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการทดแทนเวลาที่ไม่ได้อยู่กับลูกของตน ภาพจะถ่ายทอดความรู้สึกของเด็กที่อยู่ในห้องเต็มไปด้วยของเล่นมากมาย แต่สิ่งที่สำคัญอีกอย่างที่เด็กต้องการคือความรักและการเอาใจใส่พวกเขา เป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการมากกว่าสิ่งของอื่นใด

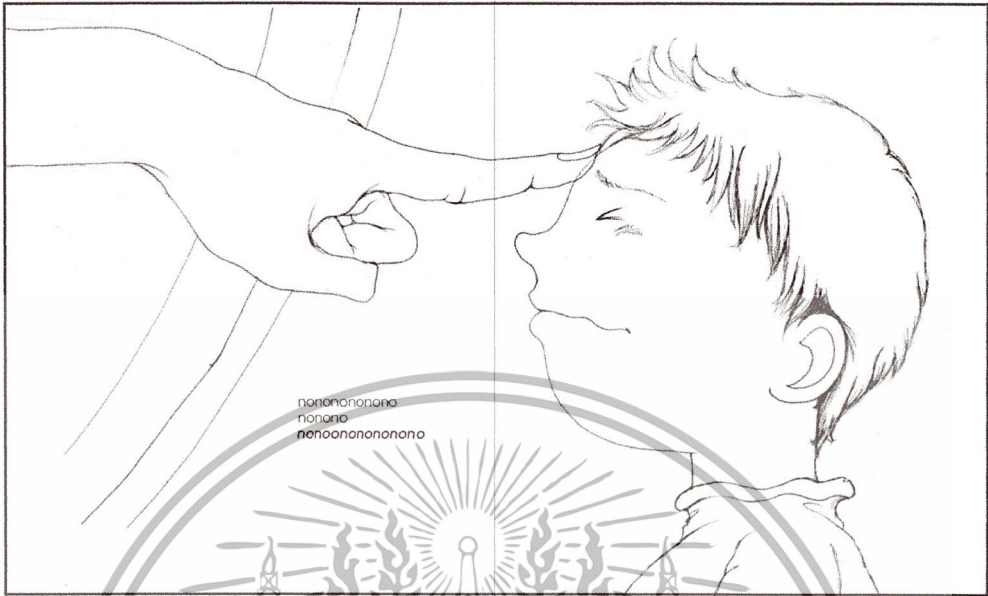
ปัญหาที่พบ องค์ประกอบในภาพยังไม่แสดงถึงความเป็นสังคมนอกจากเนื้อหา เช่น ภาพเด็กผู้หญิงใส่ชุดเจ้าหญิง

การปรับปรุงแก้ไข แก้ไขภาพเด็กผู้หญิงเปลี่ยนเป็นชุดธรรมดา

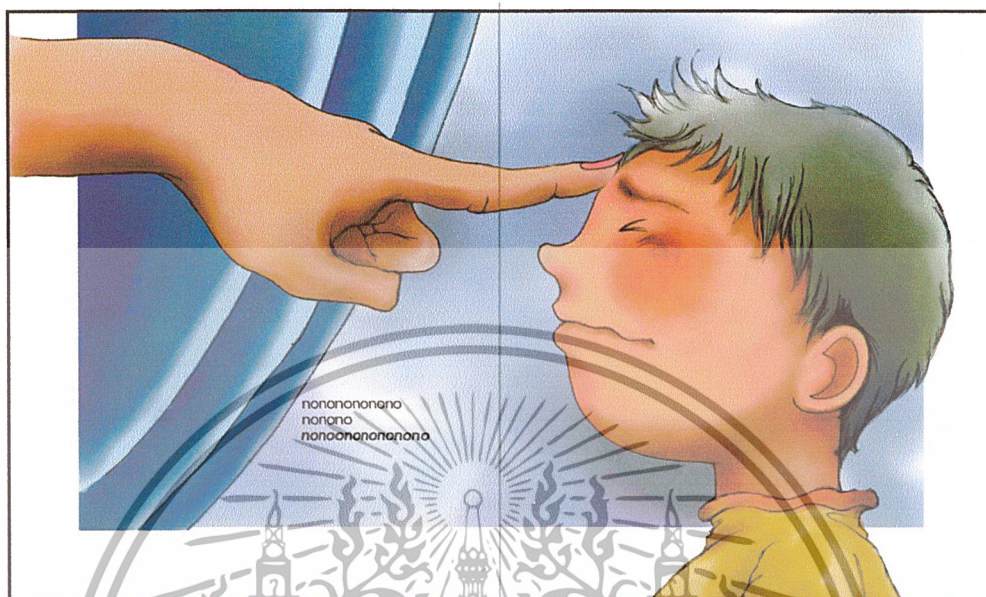
ภาพที่ 3 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว

ปรับปรุงแก้ไขจากแบบร่างเป็นชุดธรรมดา อารมณ์ของภาพต้องการให้ภาพความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว จึงเลือกใช้สีม่วงเพื่อเพิ่มความรู้สึกโดดเดี่ยวมากยิ่งขึ้น

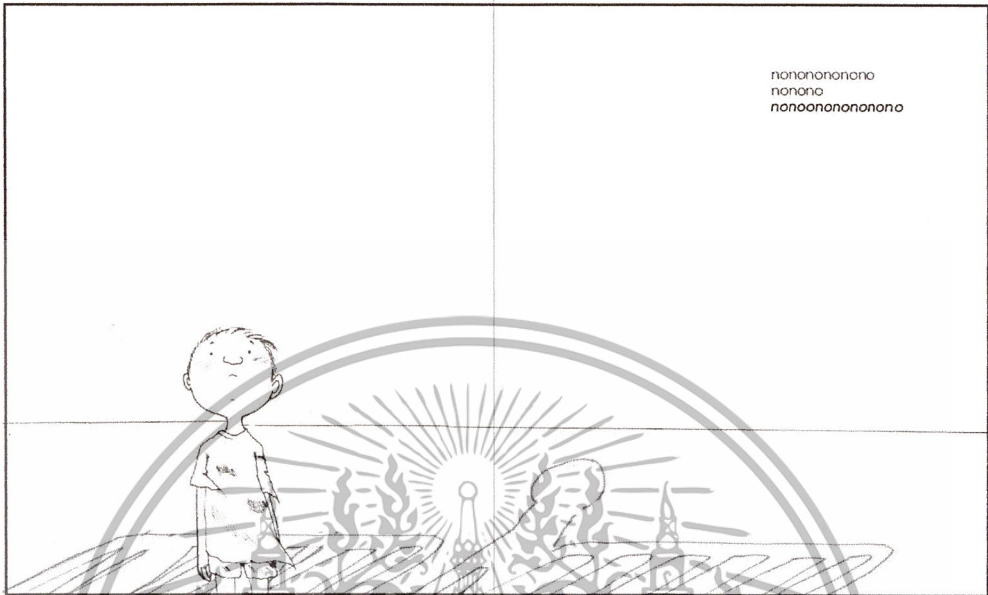
ภาพที่ 4 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว

การเลี้ยงดูอบรมเด็ก การดูแลเด็กใช้คำพูดที่รุนแรงเมื่อเด็กทำความผิด เป็นการทำร้ายจิตใจ
 แก่เด็ก เด็กอาจรู้สึกเป็นปมค้อยในตัวเอง ขาดความมั่นใจหรือเป็นคนหวาดระแวงได้ ภาพแสดงให้เห็น
 ถึงผู้ใหญ่ที่แสดงกริยานี้ว่าชี้ระยะเด็กกระทำความผิด ถ้ายทอดความรู้สึกเสียใจในความผิด องค์กร
 ประกอบเน้นส่วนที่เป็นกริยาและสีหน้าเด็กให้ชัดเจนดูรุนแรง

ภาพที่ 5 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว

เลือกใช้โทนสีน้ำเงินอมเทา โทนของภาพที่ไม่สดใส

ภาพที่ 6 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีบ้าน ครอบครัว

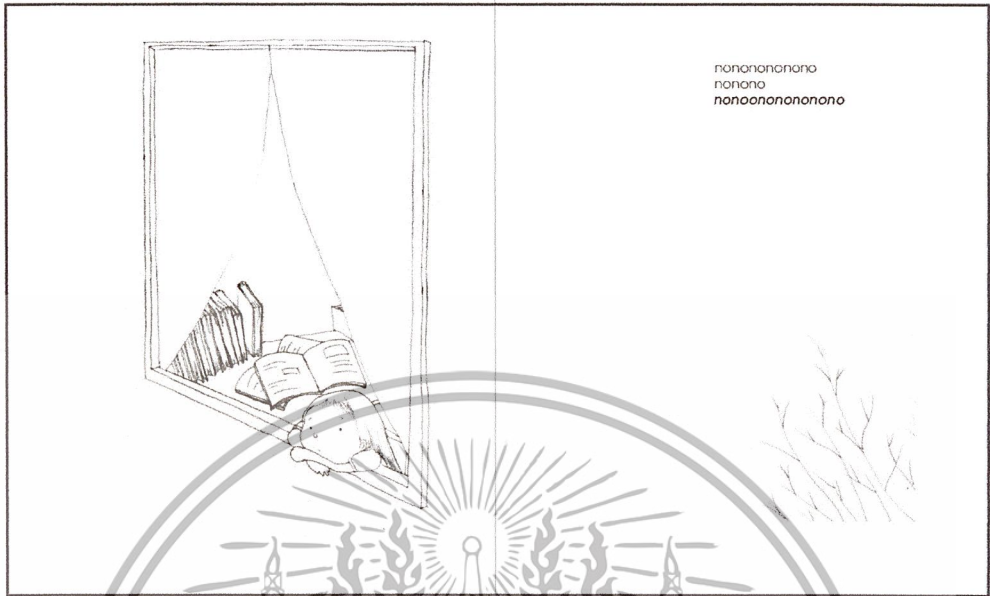
ภาพนี้สะท้อนเห็นถึงปัญหาเด็กเร่ร่อนในสังคมไทยที่พบเห็นกันมากมาย การวางองค์ประกอบภาพเพื่อต้องการให้ภาพดูว่าเหงา โดดเดี่ยวไม่มีใคร หหมดความหวัง จึงวางภาพเด็กยืนอยู่ข้างถนนในเมืองยามค่ำคืนที่มีเพียงเด็กที่ถูกทอดทิ้งไว้ผู้คนสนใจในสังคม

ภาพที่ 7 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด

ปัญหาที่พบ องค์ประกอบยังขาดเนื้อหารายละเอียด
การปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเงาแม่กับลูกงูมืออยู่ด้วยกันลงไป เพื่อสื่อให้รู้ว่าเด็กต้องการครอบครัว

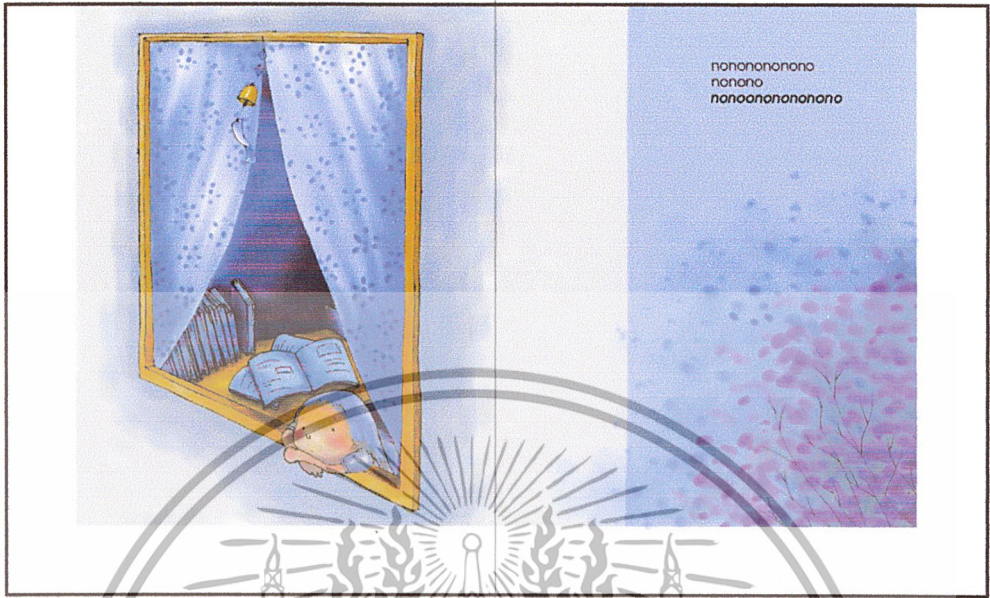
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

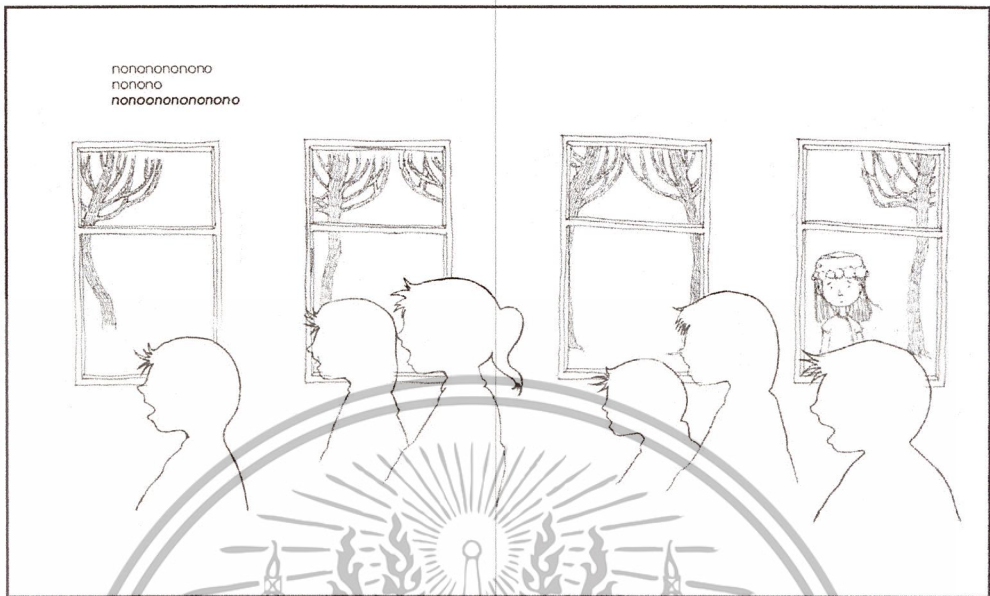
ภาพที่ 8 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด

ปัญหาการที่พ่อแม่คาดหวังให้บุตรทำตามในสิ่งที่พวกเขาต้องการหรือไม่บังคับให้ทำสิ่งที่พวกเขาเห็นชอบ ไม่คำนึงถึงความรู้สึกของเด็ก

ภาพสะท้อนออกมาเห็นความเบื่อหน่าย ไม่มีความสุขเมื่ออยู่แต่ในห้องให้อ่านหนังสือทำสิ่งที่เขาสั่ง เด็กเองอาจต้องการทำกิจกรรมอื่นบ้างมากกว่าการเรียนเกินวัยของเด็ก

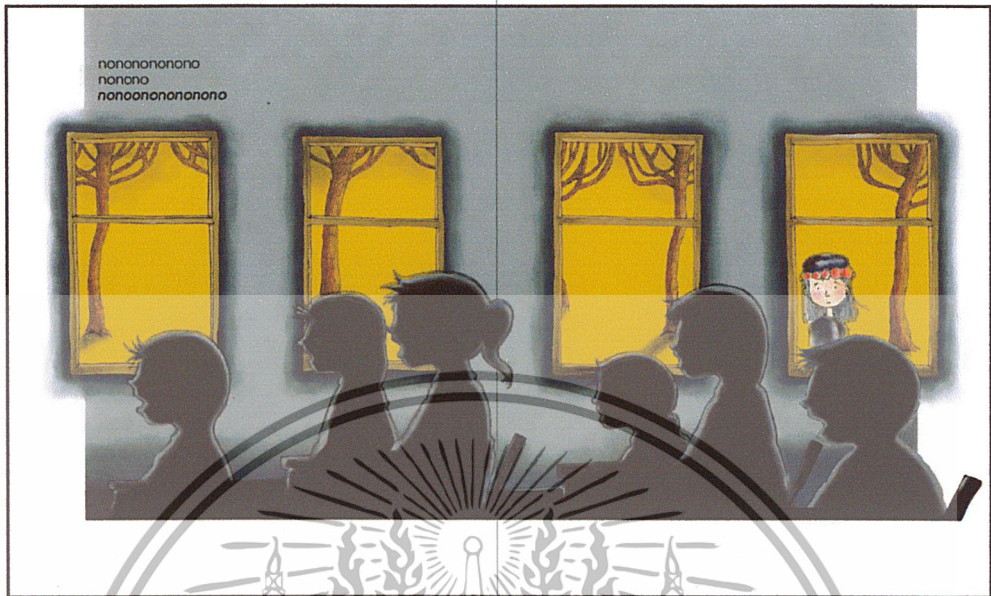

ภาพที่ 9. แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด
 ปัญหาที่พบ องค์ประกอบไม่ดีภาพมีกรอบ ไม่มีส่วนที่เกินออกมาเหมือนภาพอื่นๆ
 การปรับปรุงแก้ไข แก้ให้ภาพเป็นภาพเต็ม ไม่ใส่กรอบ

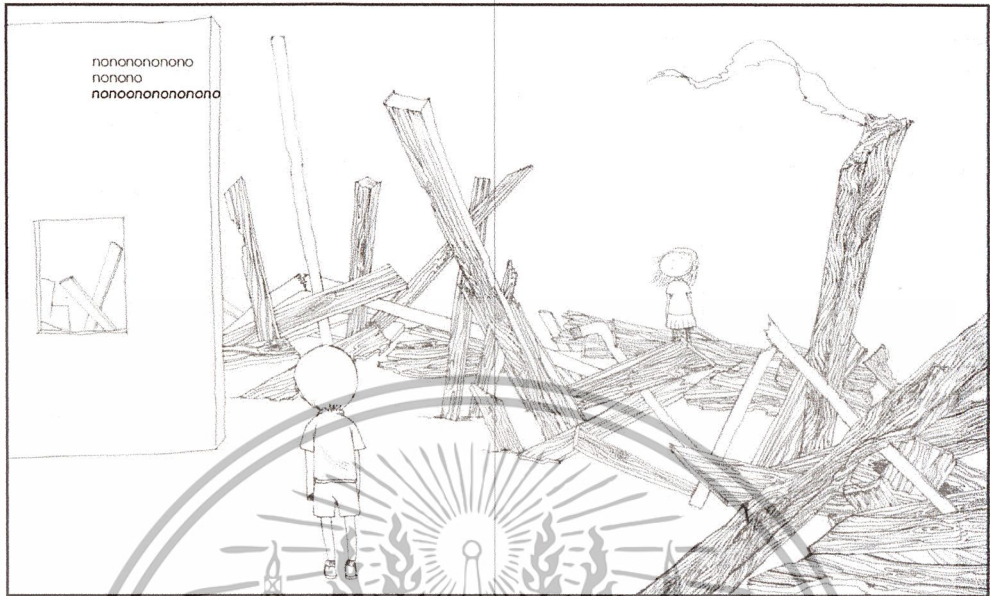
ภาพที่ 10 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

ปัญหาเด็กขาดโอกาสการได้รับการศึกษาตามสมควร อาจเนื่องมาจากครอบครัวเด็กมีฐานะยากจน เด็กไม่มีสัญชาติอยู่ในชุมชนที่ห่างไกลด้วยเช่นกัน ภาพเด็กที่อยู่ห่างไกลจากชุมชนอื่นอยู่นอกหน้าต่างมองดูเด็กนักเรียนในห้องที่กำลังเรียน

ภาพที่ 11 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

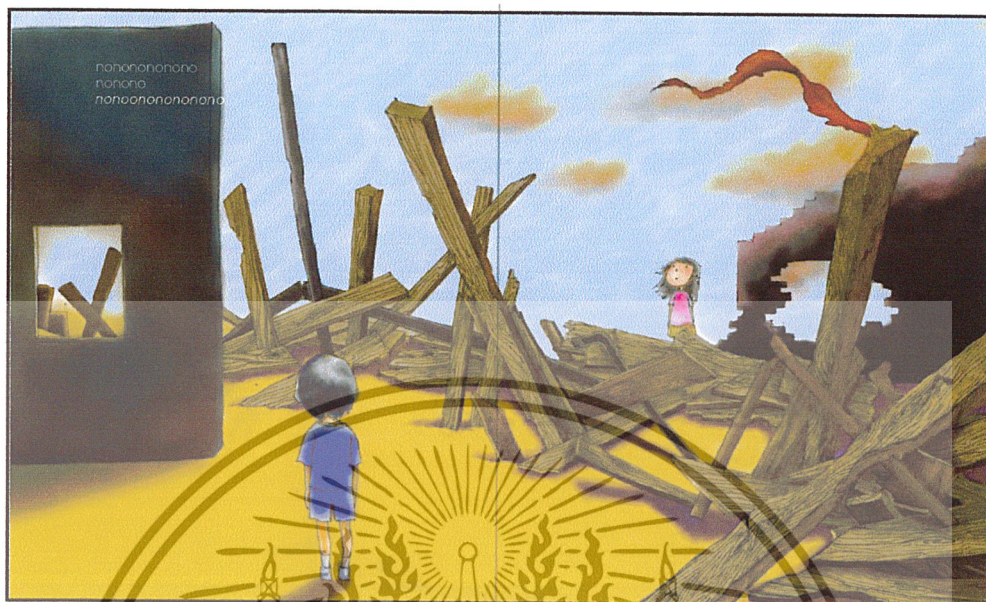
บรรยากาศภายในห้องแสงส่องมายังหน้าต่าง ภายในห้องมืด สีเทาภายนอกมีแสงส่องเข้ามาเลยให้สีสว่าง
 ปัญหาที่พบ ภายในห้องดูไม่น่าเรียนภายนอกดูสดใสมากกว่า
 การปรับปรุงแก้ไข แก้เป็นภายในห้องสดใสกว่าภายนอกให้ความรู้ดีกว่านี้ตรงกับตัว
 เด็กที่แสดงอารมณ์ตามที่อยู่นั้น

ภาพที่ 12 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองยามสงคราม

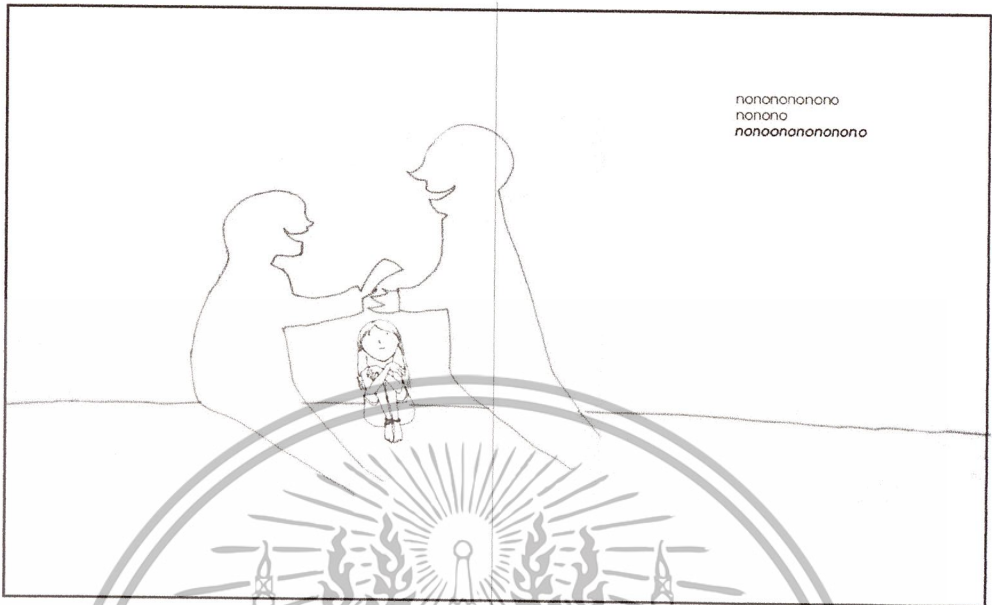
ภาพอธิบายถึงปัญหาสังคมไทยอีกปัญหาหนึ่งที่ร้ายแรงคือปัญหาการก่อความไม่สงบทางภาคใต้ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งของผู้ใหญ่เด็กกลับได้รับผลกระทบตามมา คือการลอบวางเพลิงตามโรงเรียน

ภาพนี้เล่าเหตุการณ์หลังจากเด็กมาโรงเรียนหลังจากเห็นว่าโรงเรียนของเขาถูกไฟไหม้ ซากโรงเรียนที่ถูกไฟไหม้เหลือเพียงซากตอไม้มากมาย กำแพงห้องเรียนใหม่เป็นสีดำ เด็กต่างมองดูโรงเรียนของเขาด้วยความอาลัย และไม่เข้าใจว่าทำไมเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับเขา

ภาพที่ 13 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองยามสงคราม

ลงสีเหมือนอยู่ในสภาพเหตุการณ์แม้เป็นวันที่ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงท้องฟ้ายังคงเป็นฟ้าเหมือนเดิมแต่โรงเรียนของเขาหายไป
 ปัญหาที่พบ ภาพยังขาดตัวบอกว่าเหตุการณ์เกิดในโรงเรียน สีพื้นสดเกินไป
 การปรับปรุงแก้ไข แก้ไขเพิ่มเติมสร้างโรงเรียนและให้เด็กใส่ชุดนักเรียน แก้ไขสีพื้นเข้ม

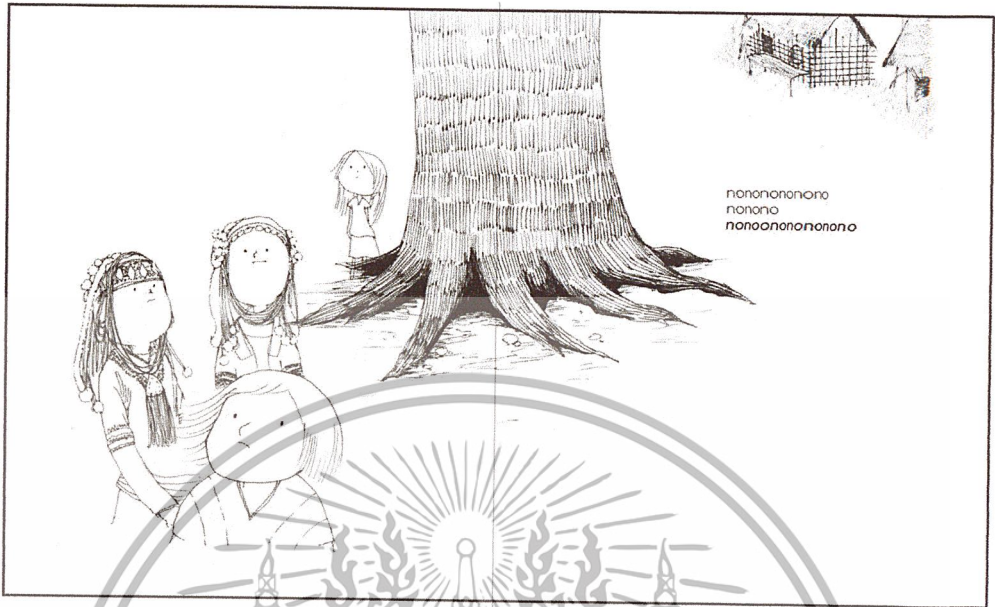

ภาพที่ 14 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ

ปัญหาการล่อลวงเด็กไปขายเพื่อใช้งานหรือค้าประเวณียังคงมีอยู่ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าลดน้อยลงไปบ้าง ภาพนี้แสดงให้เห็นเด็กถูกขังอยู่ในห้องความรู้สึกรู้สึกเด็กที่หวาดกลัวเมื่อต้องเผชิญสิ่งไม่ดี มีเงาของนักค้าและผู้ที่มาซื้อเด็ก เพื่อลดความรุนแรงของเนื้อหาจึงเลือกใช้เงาเป็นตัวแทนถ่ายทอดเรื่องราว

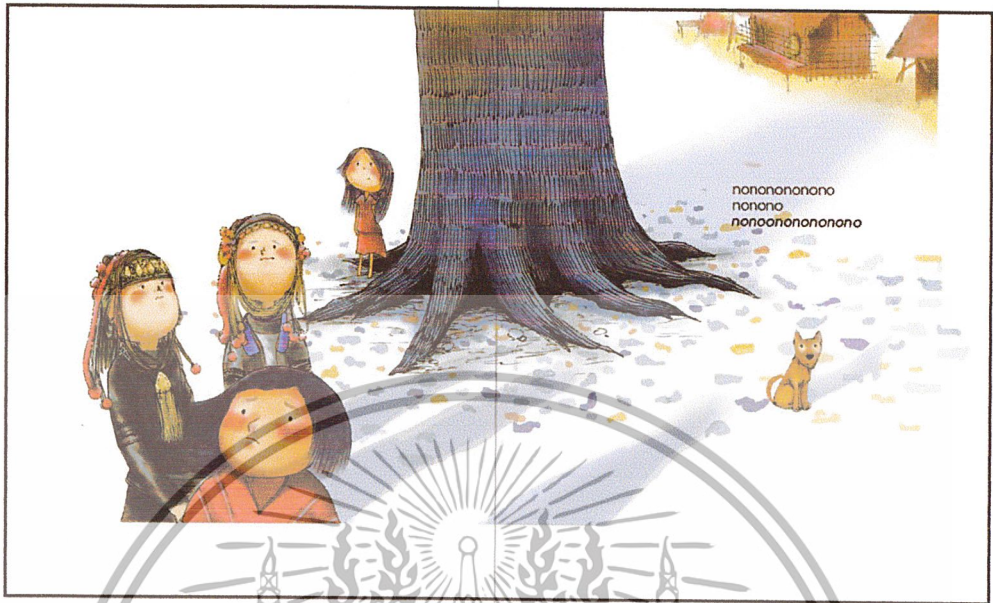
ภาพที่ 15 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ

ภาพที่ 16 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ

เด็กที่อยู่ในชุมชนห่างไกลทั้งที่เกิดในประเทศไทยและอาศัยในประเทศแต่ยังไม่ได้รับชื่อสัญชาติ ทำให้เป็นปัญหาสำหรับเด็ก เด็กจะขาดสิทธิที่ควรจะมีและได้รับ พบเห็นมากตามชาวเขาเผ่าต่างๆ

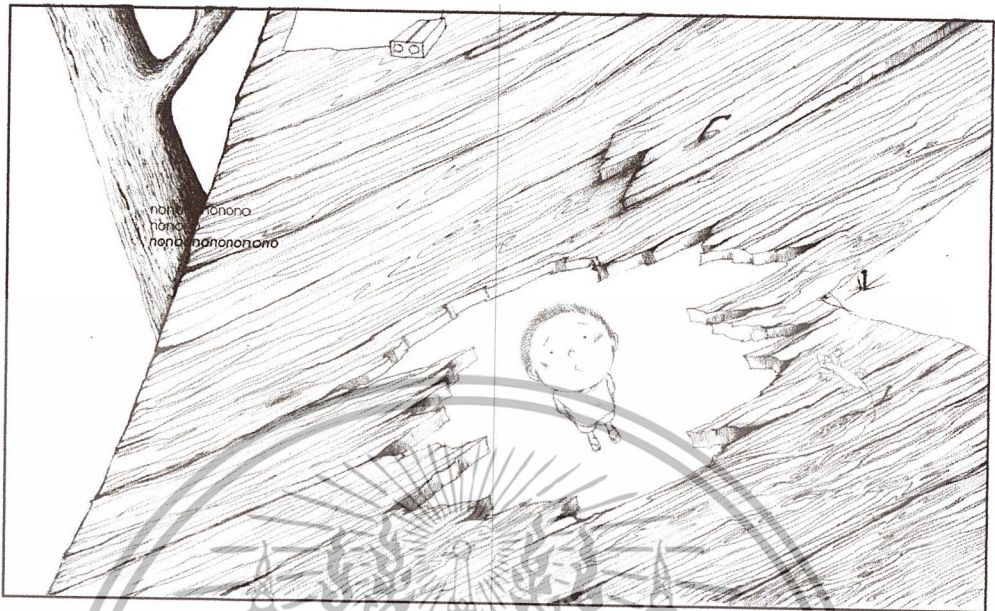
ภาพแสดงออกเป็นภาพเด็กชาวเขาเผ่าต่างๆ ในท้องถิ่นห่างไกลต่างเผ่ารอคอยโอกาสได้รับชื่อสัญชาติ สำหรับพวกเขาแล้วเป็นสิ่งที่สำคัญมากกับพวกเขา

ภาพที่ 17 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 แบบร่างที่ 1 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ

ด้วยฐานะทางครอบครัวที่ยากจนและไม่มีการศึกษาที่เพียงพอทำให้เด็กที่เกิดมาอยู่ในสภาพชุมชนแออัด ขาดสุขอนามัยที่ดีซึ่งจะพบเห็นได้ตามชุมชนแออัดและได้สะพานลอย การกินอยู่ที่ไม่ดี ภาพที่แสดงออกมาเป็นภาพเด็กอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ มองดูหลังคาบ้านมีเป็นรู มีแต่ถุงพลาสติกมาปิดรูไว้ เน้นที่สภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กว่าเด็กอยู่ในที่ไม่เหมาะสม

ภาพที่ 19 แบบร่างที่ 2 หัวข้อเด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ

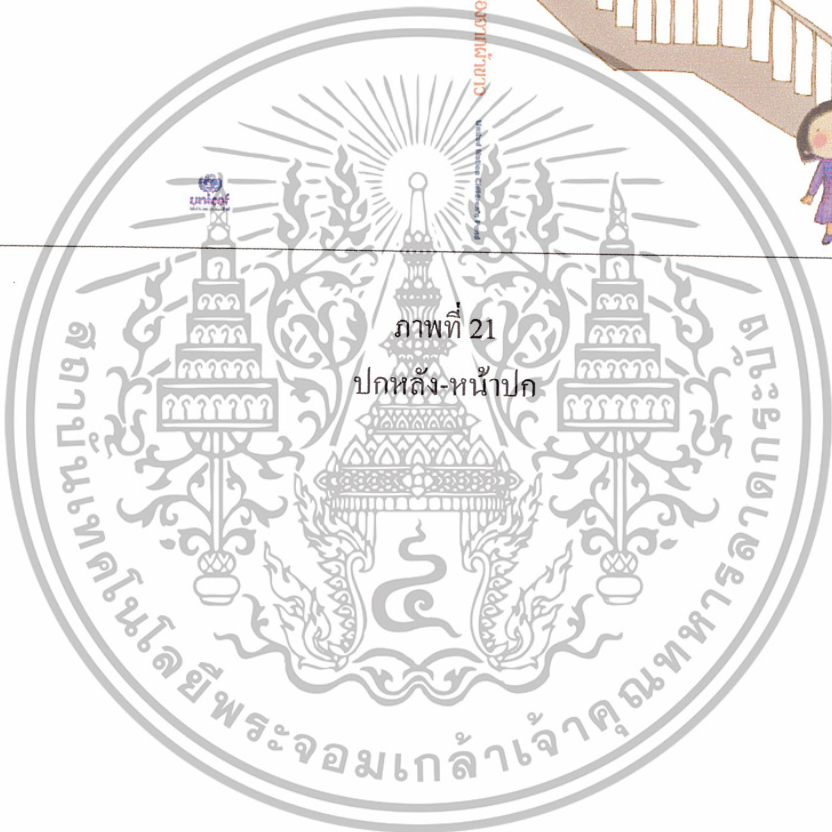
ภาพสี่เหลี่ยมทิวภาพคุณเป็น โทนถึงแม่สีตัดกันเล็กน้อยบนหลังคา เพื่อให้ความรู้สึกถึงความไม่เหมาะสมสถานที่ มีของที่ไม่เข้ากันอยู่

บทที่ 6
ผลงานสำเร็จ

ภาพที่ 20
รูปเล่มหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

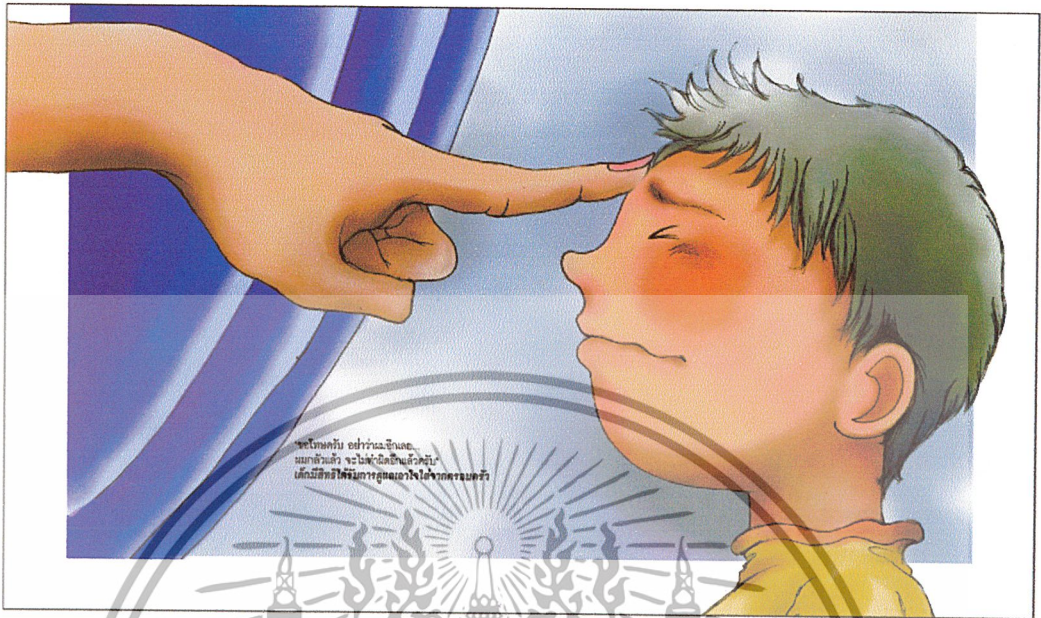
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23

คำบรรยายได้ภาพ “พ่อจ๋า... แม่จ๋า... เมื่อไหร่จะมาอยู่กับหนูซะที หนูไม่อยากได้ของเล่นแล้ว”
 เด็กมีสิทธิได้รับความรักและห่วงใยจากครอบครัว

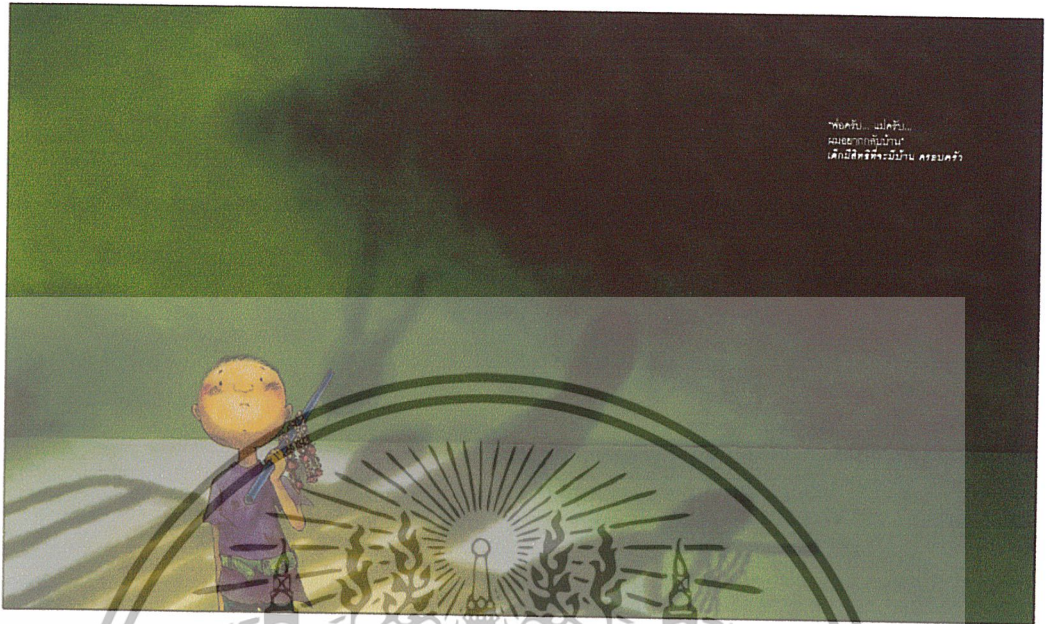

ภาพที่ 24

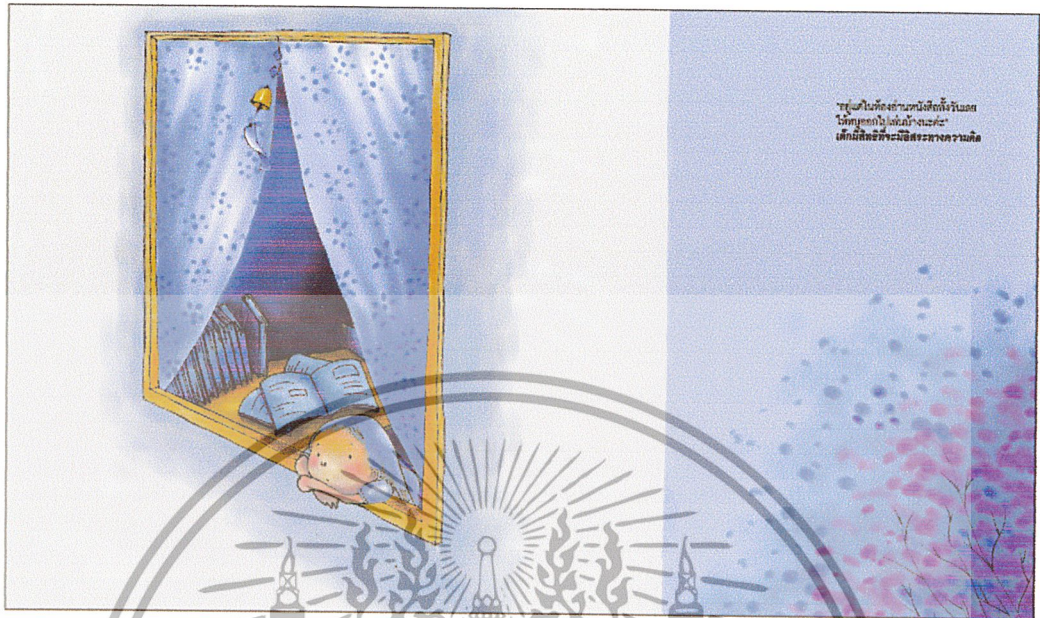
คำบรรยายใต้ภาพ “ขอโทษครับ ย่าว่านอีกเลย...กลัวแล้ว จะไม่ทำผิดอีกแล้วครับ”
 เด็กมีสิทธิได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25
 คำบรรยายใต้ภาพ “พ่อครับ...แม่ครับ... ผมอยากกลับบ้าน”
 ได้ก็มีสิทธิ์ที่จะมีบ้าน ครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26

คำบรรยายได้ภาพ “อยู่แต่ในห้องอ่านหนังสือทั้งวันเลย ให้ออกไปเดินบ้างนะค่ะ”
เด็กมีสิทธิที่จะมีอิสระทางความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27

คำบรรยายใต้ภาพ “หนูอยากเรียนหนังสือค่ะคุณครู ขอหนูเรียนด้วยคนนะคะ”
เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน

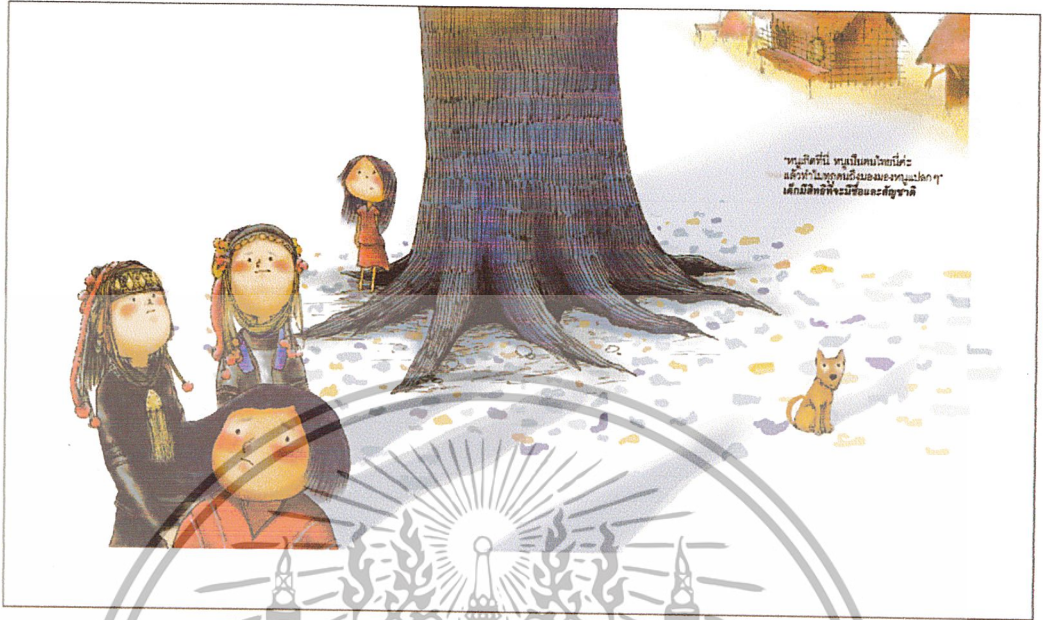
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28

คำบรรยายใต้ภาพ “โรงเรียนหนูก็ไม่มีแล้วค่ะ แล้วพวกหนูจะไปเรียนที่ไหน...”
เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองในยามสงคราม

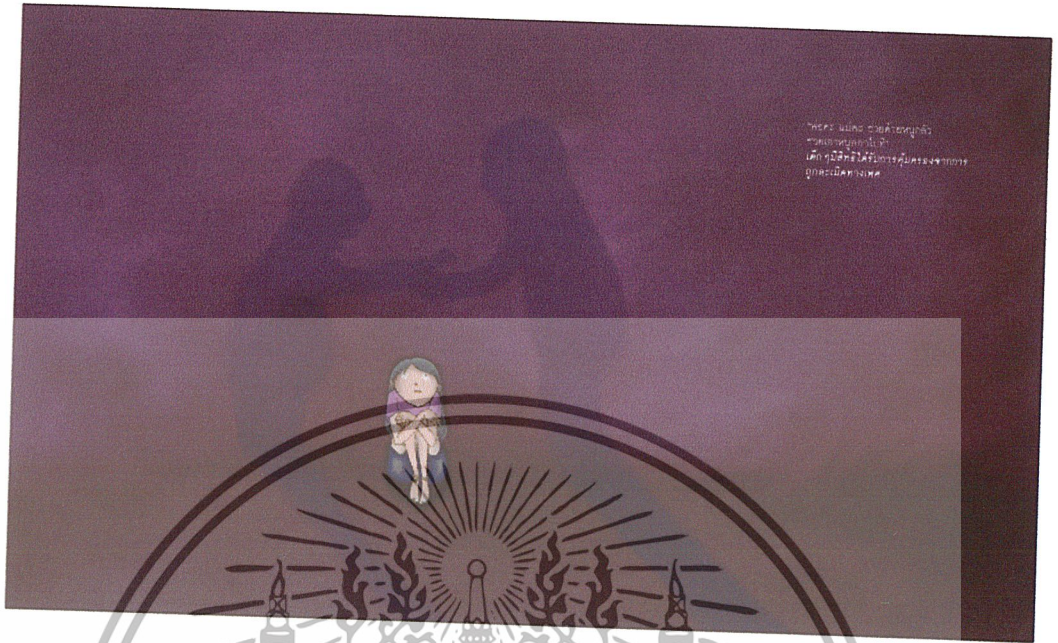
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนูเกิดที่นี่ หนูเป็นคนไทยนี่ค่ะ แล้วทำไมทุกคนถึงมองหนูแปลกๆ
เด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ

ภาพที่ 29

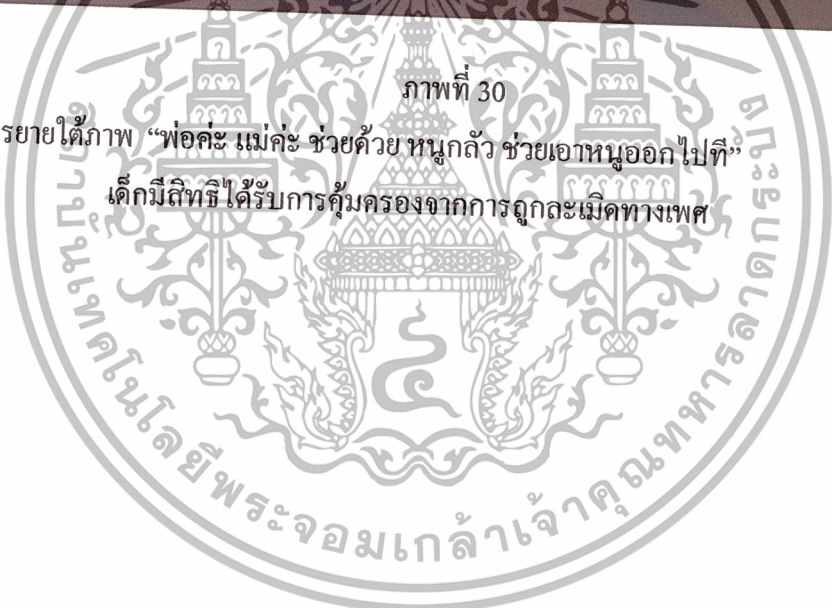
คำบรรยายใต้ภาพ “หนูเกิดที่นี่ หนูเป็นคนไทยนี่ค่ะ แล้วทำไมทุกคนถึงมองหนูแปลกๆ”
เด็กมีสิทธิที่จะมีชื่อและสัญชาติ

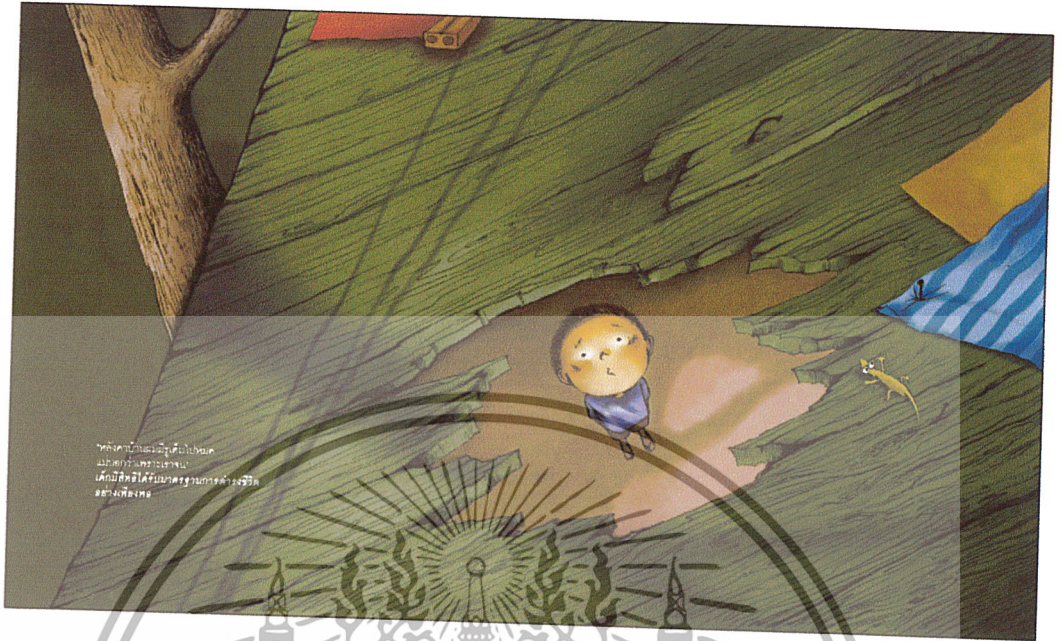
ภาพที่ 30

คำบรรยายได้ภาพ “พ่อคะ แม่คะ ช่วยด้วย หนูกลัว หนูอยากไปหา เด็กที่มีสิทธิ์ คุ้มครองจากทางเพศ”

เด็กมีสิทธิ ได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิดทางเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“หลังจากนั้นผมมีผู้ที่เป็นคน
มาคุยกับผมเพราะเขา
เด็กมีสิทธิได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิต
อย่างเพียงพอ”

ภาพที่ 31

คำบรรยายใต้ภาพ “หลังคาบ้านผมมีรูเต็มไปหมด แม่บอกว่าเพราะพวกเราจน”
เด็กมีสิทธิที่ได้รับมาตรฐานการดำรงชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

การสร้างภาพโดยใช้บริบทของสังคมไทย เมื่อกล่าวถึงสังคมไทย คนส่วนใหญ่มักนึกถึงสังคมในชนบท ซึ่งเมื่อพูดถึงสังคมในเมืองก็จะหาความแตกต่างความเป็นเอกลักษณ์ได้ยาก กับสังคมประเทศอื่นๆ เพราะต่างก็มีความเจริญเช่นเดียวกันแต่ถึงกระนั้น เราก็สามารถหาส่วนที่แสดงความเป็นสังคมไทย ได้จากส่วนเล็กๆ น้อยๆ เช่น เสาธงชาติ ภาษา ชุดนักเรียน

การสร้างภาพควรกำหนดค่านิยมของภาพก่อน ว่าภาพนั้นต้องการให้ความรู้สึกเช่นไร หลังจากนั้นจึงทำดำเนินงานขั้นต่อไป

การใช้สีเพื่อสื่อความหมายในภาพนั้นควรยึดหลักความหมายตามความเข้าใจความนิยมของสังคมนั้นๆ ด้วย ยกตัวอย่างเช่นสีแดง มีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ระยะเวลาการทำงานเราควรกำหนดเวลาให้แน่นอนกับความสามารถที่ทำได้

บรรณานุกรม

โกศล พิณกุล. เทคนิคการวาดเขียน. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2541

พิพัฒน์ กิระติจิระนันท์. พื้นฐานงานออกแบบ. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2540

สมเกียรติ ตั้งนโม. ทฤษฎีสี. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2536

Thomson, Ross and Hewison, Bill. How to draw and sell cartoon. วัลลภ แม่นยำ, กรุงเทพฯ :

ซี เอ็ดดูเคชั่น จำกัด มหาชน, 2539

Cartoons for Child Rights. [Internet]. สืบค้นได้จาก: <http://www.unicef.org/crcartoons/list.htm>.

30 พฤศจิกายน 2547

The Illustrated. [Internet]. สืบค้นได้จาก: <http://lipus.northern.edu:90/hastingw/illustbks.htm>.

26 พฤศจิกายน 2547

